

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXIII. ÉVFOLYAM

12. SZÁM

1978 DECEMBER

ÁRA: 60 FILLÉR

Nem lehet megállni

ÁLLANDÓ FELADAT A MUNKAVÉDELEM FEJLESZTÉSE

Életünk nagy részét a munka tölti ki. Dolgozunk ott, ahol megélhetésünkhöz a bérünket kapjuk, s dolgozunk otthonunkban, a családban. A munka gazdagítja a társadalmat, a népgazdaságot, az egyént. Természetes, hogy a munkáról esik a legtöbb szó is. Munka azonban nincs emberek nélkül. Még akkor sem, ha a technika egyre több munkát kezdet pótól gépekkel. A technikai újdonságokat is emberek hozzák létre. Nem elegendő tehát az egyre nagyobb iramot diktáló világban csak arra törekedni, hogyan lehet gazdaságosabban, hatékonyabban termelni, dolgozni, legalább ilyen figyelmet igényel — kell, hogy igényeljen — a dolgozókkal való törődés.

Társadalmunkban számtalan jele van annak, hogy valóban, legfőbb érték az ember. De a törvények paragrafusai, a rendeletek, határozatok a rohanó életben, a végrehajtás során néha elhalnak a papíron, lélektelenek, vértelenek maradnak, nem eredményezik azt, ami a céljuk.

Ez a gondolat a SZOT munkavédelemmel kapcsolatos határozatának elolvasása után kíváncsított ki belőlem.

A SZOT elnöksége tíz év tevékenységét értékelte, s a tapasztalatok birtokában fogalmazódott meg a határozat, amely bevezetőjében megállapítja: „Az elmúlt tíz év alatt előrehaladás történt, s az eredmények tiszteltre és elismerésre méltók. A munkavédelemben azonban soha sem lehet megállni. A dolgozó ember élete, biztonsága, egészsége azt kívánja, hogy még többet tesszünk.” Ennek egyik fontos előfeltétele, hogy a megcsontosodott bürokratizmussal szembe, mely az üzemi balesetek terén is tapasztalható — szakításunk, vagyis nem arra kell törekednünk, hogy a korábbi adatok

kat szépítsük, hanem minden erőnket a balesetveszélyek okainak feltárására és megszüntetésére fordítsuk.

Meghatározza a SZOT a munkavédelmi tevékenység fejlesztésének fő irányait. A kiinduló alap: „A munkavédelem társadalompolitikai kérdés, tartalmazza mindazon követelmények, eszközök, intézkedések és intézmények összességét, szervezett alkalmazását, melyeknek közvetlen célja a dolgozók életének, testi épségének, egészségének és munkaképességének fenntartása, megóvása a munka során fellépő veszélyektől és ártalmaktól.” A munkavédelem állami feladat, de segítése, koordinálása és ellenőrzése a szakszervezetek nevelő, érdekképviseleti és érdekvédelmi munkájának jelentős eleme.

A postán a szakmai és a szakszervezeti vezetés eddig is jó együttműködésben látta el a munkavédelmi feladatokat. Tudjuk azonban, hogy a határozat megállapítása — miszerint a munkában megállni nem lehet — ránk is vonatkozik, különösen azok a munkahelyek igényelnek nagyobb figyelmet — s anyagi erőket — amelyek a munka jellegéből, nehézségéből, intenzitásából adódóan nagyobb a balesetveszély. Aktivistáink ne hagyjanak szó nélkül egyetlen veszélyt rejtő jelenséget se, jelentsek, tudjon mindenről a szakvezető.

A balesetelhárítás legfontosabb eszköze a munkafeltételek következetes, rendszeres javítása. A beruházásokat — fontossági sorrendet felállítva — úgy kell megtervezni, hogy a technikai, technológiai fejlesztéssel összhangban a munkavédelmi is szolgálják. Körültekintő tervezést igényel ez, ne maradjon ki ebből a szakszervezeti tisztségviselők tapasztalata, észrevétele, javas-

lata. Gondos munkával mérjék fel főleg a rossz körülmények között dolgozó részlegek munkavédelmi helyzetét — és az anyagi lehetőségeket mérlegelve — rangsorolják a teendő intézkedéseket a munkafeltételek javítására. Sajnos, elég sok területen sürgető a megoldás.

A munkavédelem fejlesztésénél különösen oda kell figyelni a nehéz fizikai munkát végzőkre, a folyamatos munkarendben és három műszakban foglalkoztatottakra, s azokra a munkahelyekre, ahol nagyobb részt nők dolgoznak. Fejleszteni kell az anyagmozgatást, a szállítást, javítani a klímát, a munkatermek világítását, csökkenteni a zajszintet stb. Gondoskodni kell megfelelő védőruhák, védőfelszerelések kiadásáról, s ellenőrizni kell azok használatát.

Újítómunkánkban mondhatni hagyomány, hogy sok a munkavédelmi szolgáló javaslat, általában meg is valósulnak. A határozat arra hívja fel a gazdasági vezetőket, a szakszervezeti testületeket, hogy tervszerűbben, határozottabban foglalkozzanak ezzel, jobban ösztönözzenek az ilyen irányú újításokra, hisz az egyes postaszervek dolgozóinak legjobban ismerő annak, milyen veszélyforrások vannak náluk, s tudnak-e megoldást megvalósítani. Újítási versenyekkel erre fokozottabban kell ösztönözni.

Mint mindenütt, a posta egyes területein is nagy a munkaerőmozgás. Eppen ezért különös gondot kell fordítani az új dolgozók munkavédelmi oktatására; az ismétlődések során nem szabad ennek formájává válnia, mindenki vegye nagyon komolyan, a résztvevők ne csak meghallgassák, hanem valóban meg is értsek, s meg is tartassák az ismeretanyagot. A SZOT értékelésé-

ben megállapította, hogy a balesetek jelentős része a munkahelyükön rövid ideje tartózkodó, főleg fiatal dolgozókat érinti.

A munkavédelemben alapvető fontosságú a tárgyi feltételek szerepe. Ugyanakkor sok a szubjektív elem is. A fiatalok gyakran még játékosak, kissé felelőtlenek, néha hetvenkedésből nemcsak vállalják a veszélyt, hanem maguk teremtik meg. Az idősebb generációnál is előfordul a körültekintés hiánya, megesisik — ahol erre mód van —, hogy munka közben alkoholra szomjaznak, s meg is iszák. Ezek a jelenségek ott lehetnek fel, ahol a munkafegyelmekkel baj van. Márpedig a fegyelmelazasága gyakran baleset forrása. Elsődrendű követelmény a vezetők helytállása, példamutatása; fegyelmet csak így követelhetnek. S fontos feladata elsősorban a szakszervezetnek a fáradhatatlan nevelés. Az állandó rendbontók fertőzik egész környezetüket, őket nem szabad megtűrni.

A munkavédelmi munka fokozottabb erkölcsi és anyagi megbecsülést igényel. A társadalmi aktivisták ilyen irányú tevékenységének elismerését is rendszeressé kell tenni. A vezetőket minősítésénél, munkájuk értékelésénél, a prímiumfelleltételek meghatározásánál, a kitüntetések odaítélésénél is legyen feltétel a munkavédelmi tevékenység!

A SZOT követelményként állítja minden vezető elé, hogy felelősséggel irányítsák és ellenőrizzék a munkavédelmi tevékenységet, biztosítsák a termelés, a gazdálkodás és a munkavédelem egységét. Követeljük meg, hogy semmiféle termelési érdek ne előzze meg a dolgozó ember életének, testi épségének védelmét.

Bánhidai Éva

Egy kiállítás tanulsága

A KISZ Központi Bizottsága néhány éve hirdette meg a szocialista versenymozgalomnak egyik új formáját, az „Alkotó ifjúság” pályázatot. Az eltelt rövid idő alatt a fiatalok részére kiírt egyéni versenyforma csatát nyert — a közlekedésben és a hírközlésben is. Százával készültek a különböző alkotások, amelyekkel a

fiatalok a közlekedés és a hírközlés munkáját, szolgáltatásait kívánják korszerűsíteni, könnyíteni, javítani. Nagy részük már bevezették, többet újításként is elfogadtak.

Ezekből a pályamunkákból nyílt kiállítás a Keleti Pályaudvar színháztermében. A kiállított 103 alkotásból háromat

I. díjjal, ötöt-ötöt II., illetve III. díjjal tüntettek ki. A postás fiatalok a kiállításon 16 pályaművel vettek részt.

A KMP-nek az „Alkotó ifjúság” 1978. évi pályázatához kapcsolódó kiállítását december 4-én nyitotta meg Kiss Dező miniszterhelyettes.

A kiállítás méltatása és értékelése után a miniszterhelyettes a díjazott pályaművek ifjú alkotóinak átadta a jutalmakat. A postás pályázók közül Varga Lászlóné 22 éves postai üzemmérnök, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság oktatónője I. díjat nyert. Pályázatának címe: A telephelyi kézbesítési rendszer jelenlegi helyzete és a fejlesztés további lehetőségei Székesfehérváron. A pályamunka a közönséget legközvetlenebbül érintő postai szolgáltatásokkal, a kézbesítéssel, ezen belül is az új lakótelepekre érkező küldemények kézbesítésével foglalkozik.

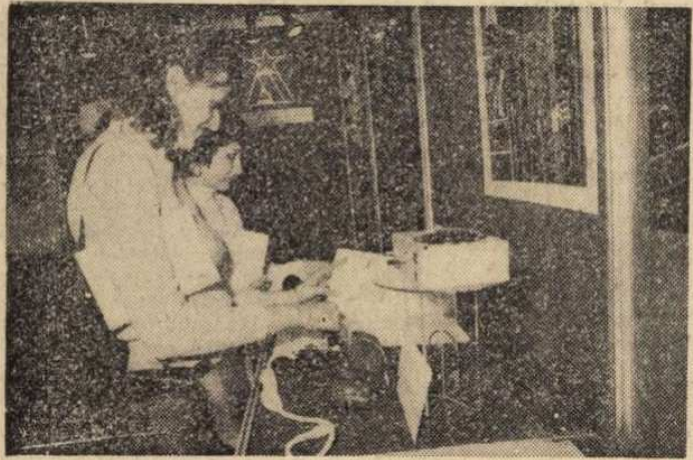
II. díjat a Posta Kísérleti Intézet dolgozóinak, Takács György tudományos munkatársnak és Ternilla Mihály műszaki ügyintézőnek Szám-

tárcsázógép című pályamunkája kapott. A számítárcsázógép alkalmas távbeszélő-készülékek számítárcsáinak gyors mérésére hétféle jellemző alapján. Az alkotást egyébként újításként már elfogadták, a készülék kb. 360 000 forintos megtakarítást eredményez.

Tóth Lajos műszerész, a Csongrád megyei Távközlési Üzem dolgozója kapott III. díjat. A pályázat címe: Két- és négyhuzalos vonalsatlakozó vizsgálóberendezés. A berendezéssel különféle áramkörök vizsgálhatók. A pályázatot 1977-ben újításként már elfogadták.

A további postai pályamunkák közül hat távbeszélő-műszaki, három gazdasági és szervezési, kettő rádióműszaki, egy-egy pedig számítógéppel és gépjárművekkel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik. A 13 pályamű közül egyet már újításként elfogadtak, hetet bevezettek, ötnek pedig a bevezetését most tárgyalják. A 13 alkotó, illetve alkotópár oklevelet kapott.

Juhari István

Az I. díjas Varga Lászlóné a kiállításon

Az újtómozgalom 30 éves jubileuma előtt

A magyar újtómozgalom — ezen belül a postai újtómozgalom — 1979-ben lesz 30 éves. Az újtók, feltalálók mozgalma — mint a szocialista munkaverseny szervezője — gazdasági fejlődésünkben, társadalmi, politikai életünkben kezdettől fogva jelentős és haladó szerepet tölt be.

A mozgalom egyben a szocialista demokrácia megvalósításának egyik fontos eszköze. A postás dolgozók alkotó tevékenységükkel, műszaki, gazdasági feladatok megoldásával hozzájárulnak a posta előtt álló célok megvalósításához. A pénzben kimutatható gazdasági eredmények mellett, alkotásaikkal javítják a szolgáltatások minőségét, valamint az élet- és munkakörülményeket.

Az újtómozgalom fejlettségét, eredményességét azonban az is jellemzi, hogy a dolgozók milyen mértékben, számban vesznek részt a mozgalomban. Munkájukon kívül, szabad idejükben fejtik ki alkotóképességüket.

Az újtó- és feltalálómozgalomnak legértékesebb eredménye — amely számokkal ki sem fejezhető — a szocialista emberré nevelő hatásában, az üzemi demokrácia fejlesztésében és általában társadalmi, politikai hatásában mutatkozik meg. A mozgalomban résztvevők, miközben vállalatuk gondjainak megoldásával foglalkoznak, alkotó, építő módon bírálnak mindent, módszert, megoldást, vagy berendezést, ami elavult, vagy nem eléggé célszerű, hogy újat, jobbat, fejlettebbet javasoljanak helyette. Javaslataikkal, újszerű megoldásaikkal a postai újtók is mindenkor hozzájárulnak a műszaki fejlettség színvonalának emeléséhez, a biztonság fokozásához, a minőség és a munkakörülmények javításához.

A postai újtómozgalomnak 30 éves jubileumát — 1979 első negyedévében országos szintű tanácskozással ünnepeli meg. A postaszintű tanácskozást megelőzően, legkésőbb 1979. január 31-ig, tartják meg saját területi ta-

nácskozásait a közép- és postaszervek. A területi és postaszintű tanácskozások célja az, hogy az újtók, feltalálók, gazdasági vezetők, ügyintézők, szakvéleményezők és a társadalmi szervek képviselői minél szélesebb körben vitassák meg a postai újtómozgalomnak helyezett, tárgy feladatokat a tényezőket, amelyek nehezítik vagy akadályozzák a mozgalom továbbfejlődését, és ha szükséges, tegyenek javaslatokat az újtási jogszabályok módosítására. Ezen kívül foglalkoznak a szocialista brigádok, brigádtagok újtási tevékenységével, a nőknek és fiataloknak a mozgalomban való részvételével, valamint a szakszervezeti szerveknek az újtómozgalommal segítő tevékenységével.

A posta újtó- és feltalálómozgalma az utóbbi években megérett. Nőtt a javaslattevők, a benyújtott javaslatok száma és javult azok gazdasági eredménye is. Ugyancsak javult a tapasztalható a mozgalommal való törődés, foglalkozás terén is. Igen sok gondot fordítottak az újtómozgalommal foglalkozók, szakmai és társadalmi aktivitás képzésére, újtási versenyek szervezésére, a bevált módszerek, tapasztalatok terjesztésére, átadására. Mindezek a tényezők bizonyítják, hogy a mozgalommal való fokozott törődés teszi lehetővé a kimagasló eredmények elérését.

A mozgalom fontos feladata a dolgozók tömeges bevonása a műszaki, gazdasági feladatok megoldásába. Ezen a téren is jelentős fejlődés van a 25 éves jubileum óta. 1973-ban a postásdolgözőknek mindössze 2,9, 1977-ben már 6,1 százaléka vett részt a mozgalomban.

Kérjünk a postaszervek gazdasági, társadalmi vezetőit, a postásdolgözőket, hogy mind a területi, mind a jubileumi postaszintű tanácskozsokon, valamint a mindennapi munkájukban ebben a szellemben segítsék elő az újtó- és feltalálómozgalom továbbfejlődését.

Cser István

Az idej bérfejllesztés végrehajtásának tapasztalatai

Még néhány hét, és ismét egy új évet köszönhetünk. Elérkezett az ideje, hogy jó gazda módjára megvizsgáljuk az eltelt év eredményeit, megállapítsuk a hiányosságokat és ezek ismeretében — megalapozott következtetések levonásával — tudjunk felkészülni az 1979-es évre.

Szakszervezetünk és a Postavezérgazgatóság illetékes szakosztálya már az 1979. évi bérfejllesztési irányelvek meghatározásán dolgozik. Ennek azonban előfeltétele volt az 1978. évi bérfejllesztés áttekintése.

Az 1978. évi bérfejllesztési lehetőség, mint az előző évről, igen szűkös keret között mozgott. Jóllehet az évközi kisebb preferenciákkal és a műszakpótlék bevezetésével az éves bérszínvonal — a tervezett 5,5 százalékkal szemben — 6,58 százalékkal nőtt, ez korántsem oldotta meg a posta bérigényét. A szűkös lehetőség fokozottabb figyelmet, körültekintést igényel a bérigények meghatározásában. Először kerülnek a központi előírások, megkötöttségek: a központi akaratnak hangsúlyozottan érvényesülnie kell.

Igy volt ez az év elején is, amikor megállapítottuk a bérfejllesztési irányelveket, a postaszervek közötti bérfejllesztési arányokat. Ezeket az előírásokat azonban nem elég csak megfogalmazni, be is kell tartani őket.

Ertékelve az 1978-as évet, megállapíthatjuk, hogy a postaszervek döntő többsége fegyelmezett, körültekintő bérigényezéssel foglalkozott. A központi irányelveket saját területükre bontva a helyi szakszervezeti tanácsok egyetértésben alkalmazták, és maradéktalanul be is tartották. Példaként említhetünk a Budapesti vidéki Postavezérgazgatóságot, ahol az elmúlt hónapban testületi ülésen adott számot az 1978. évi bérigényezéséről.

Nem mondható el azonban egységesen ez a megállapítás valamennyi gazdálkodó postaszervezetről. Sajnos, több esetben találkoztunk olyan gyakorlatokkal, hogy a központi elvekkel ellentétben akarnak kérdéseket megoldani.

A Helyközi Távfesztő Igazgatóság kezelőinél például évek óta kiemelt bérfejllesztést biztosított. Ezek

a bérék azonban más területekre elszárváltak. Így az évben ismét szükségessé vált a központi támogatás ezen a területen. Központilag kellett előírni, kötelezni kellett az igazgatóságot, hogy a kezelők kezdő bérét emeljék meg és ezzel törekedjenek a forgalmi létszám feltöltésére, az e területen foglalkoztatott besegítő fokozatos felszámolására.

Ugyancsak ennél az igazgatóságnál — dolgozók panasza alapján — találkoztunk olyan gyakorlattal, hogy központi utasítással rendszeresített olyan pótlékot, amelyet pontosan meghatározott feladatok elvégzésére kaptak, nem a rendeltetésének megfelelően használtak fel. Ezeket a központiilag meghatározott pótlékokat is az éves bérfejllesztési keret fedezi, kötelező tehát minden abban érdekelt szerv az előírt rendelkezésnek megfelelően felhasználni.

Igen jelentős azoknak az évközi bérigényeknek a száma is, amelyeket különböző címeken nyújtanak be egyes postaszervek. (Előfordul, hogy egyazon szerv többször is kér egy éven.)

Tudjuk, hogy vannak gondok, nehézségek, keressük is a lehetőségeket a vezérgazgatósággal ezek mielőbbi, mind kedvezőbb megoldására. Az anyagi lehetőségek azonban behatárolják a megoldási módokat. Nagyon sok a kérelem között az olyan, amelyet — véleményünk szerint — körültekintőbb gazdálkodással a postaszerv saját hatáskörében is megoldhatna. Az évközi törlések, kiemlések nem javítják, sőt tovább torzítják a belső bérarányokat. Ennek ellenére, amennyiben lehetőség van rá, és komoly gondot kell orvosolni, nem marad el az évközi bérfejllesztés. Ez év során is volt erre példa.

Egyik ilyen évközi bérfejllesztésben részesült postaszerv a Csekkelszámoló Hivatal. A hivatal közismerten nehéz körülmények között végzi munkáját. A nagyfokú intenzitás, a mostoha munkakörülmények miatt súlyos létszámgondjaik vannak. A szakszervezet és a szakszervezeti bizottság a túlórák anyagi fedezésére kérte központi segítséget. A vezérgazgatóság illetékes

szakosztályának és szakszervezetünknek kellett többszöri tárgyalás alapján meggyőződnie a szakszervezet és a szakszervezet, hogy az alapbéréket kell elsősorban emelni. Nehezen értették meg, hogy törvénysértő az a gyakorlat, hogy a túlórákat jutalomként számolják el a dolgozóknak. (Már az elmúlt évben felhívtuk a hivatal figyelmét a törvénysértő gyakorlat megszüntetésére, azt azonban csak most hajtották végre.)

Egyes postaszervek indokolatlanul nagy mértékben növelik mozgóbér-keretüket, az ösztönzők számát és mértékét. Nem tagadjuk az ösztönzők létjogosultságát. Tapasztalatunk azonban az, hogy ezek mögött nincsenek mindig mérhető eredmények, hatékonyságuk nem kielégítő. Sok esetben kétféle címen is kap egy dolgozó ösztönzést, amelyeket össze lehetne vonni, és akkor a hatékonyságuk is növekedne. Örömmel tapasztaltuk, hogy van már ilyen kezdeményezés. Dicséretesnek tartjuk például a Jármelepele ez irányú javas-

latát. Ellenkező tendencia érvényesül ugyanakkor például a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetnél, ahol véleményünk szerint igen jelentős a mozgóbérék aránya, ennek ellenére az évközi bérfejllesztésben is (amit a számítástechnikai dolgozók béremelésére kaptak) tovább növelte azt.

Az Értékelő Hivatal szintén részesült évközi bérfejllesztésben. A bérfejllesztést itt is ösztönzőkre cskarták fordítani, de a vezérgazgatósággal és szakszervezetünkkel folytatott személyes tárgyalás során elfogadták azt az álláspontot, hogy az alapbéréket indokolt emelni.

Előreláthatóan az 1979. évi bérfejllesztési lehetőségek sem lesznek kedvezőbbek az 1978. évinél. Továbbra érvényes tehát a fegyelmezett, központiilag irányított gazdálkodás. Valamennyi postaszervnek — a helyi szakszervezettel egyetértve — kötelessége a központi irányelvek fegyelmezett végrehajtása.

Fejes Istváné

Együttműködés a szakszervezet és a győri főiskola között

Kiss Ernő titkár köszöntőt mond

Horn Dezső miniszterhelyettesnek, a posta vezérgazgatóságának vezetésével magas szintű postai küldöttség látogatott a Közelekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára, hogy az intézettel folyó együttműködés kérdéseiről tanácskozzon a főiskola állami, párt- és tömegszervezeti vezetőivel,

valamint a hírközlési szakemberek képzésében részt vevő tanszék vezető oktatóival. Szakszervezetünk Kiss Ernő titkár képviselte. A tanácskozáson dr. Hegedűs Gyula főigazgató tájékoztatást adott a főiskolán folyó oktatási, nevelőmunka időszerű feladatairól, a legfontosabb tennivalók jelenlegi állásáról.

A megbeszélésen a főiskola és a Postások Szakszervezete a közöttük létrejött együttműködési szerződés aláírt példányait kicserélte. Ez alkalomból az intézet főigazgatója és szakszervezetünk titkára köszöntőt mondott.

A megkötött új szerződés értelmében szakszervezetünk többek között

— segíti a postát a szakember-utánpótlásban. Részt vesz a főiskolai tanulmányokra alkalmas dolgozók kiválasztásában, figyelemmel kíséri fejlődésüket, és segíti őket elhelyezkedésükben.

— Figyelemmel kíséri a termelési gyakorlatokon részt vevő hallgatók szociális és munkakörülményeit, s ha szükséges javaslatot tesz ezek javítására.

— Évenként decemberben tájékoztatja a postai szakok nappali tagozatán végzőket az elhelyezkedési lehetőségeiről és a munkahelyi beilleszkedésről.

— Évenként pályázatot ír ki munkavédelmi, szociális és egyéb témákban a nappali tagozatos hallgatóknak.

— Meghívja a főiskolát azokra a tanácskozsokra, amelyeken az őt érintő szakemberképzéssel foglalkoznak.

A főiskola — ugyancsak többek között —

— gondoskodik arról, hogy a tananyag lépést tartson a technikai haladással;

— évente írásban tájékoztatja a szakszervezetet a termelési gyakorlatokon részt vevő hallgatók adatairól;

— ösztönzi a hallgatókat a kiírt pályázatokon való részvételre.

A tanácskozás résztvevői megtekintették az oktatási helyiségeket, a postai segítő létesített távközlési laboratóriumot, majd elbeszélgtek a postai szakok hallgatóival.

B. I.

Egységes vezetékes és vezeték nélküli távközlési hálózatok

A 25 évvel ezelőtti „Intézet”-t átvett Posta Kísérleti Állomás elnevezésével együtt új feladatokat is kapott: a posta előtt álló távlati elképzelések kidolgozásának előkészületei órá hártak. Munkája meg is felelt e rendelkezések: kutatási témái minden téren kapcsolódnak a posta előtt álló feladatokhoz, s az elért eredmények be is épülnek a posta terveibe. A tervek pedig — a posta sajátos nehézségeinek leküzdése mellett igyekeznek alkalmazkodni a híradástechnika általános fejlődéséhez. Így vált gyakorlattá, hogy az intézet a posta legelőőbb fejlesztési kérdéseinek megvitatása végett a Közlekedéstudományi Egyesület Postai és távközlési tagozatával együtt évenként rendezett tudományos napjaira külföldi szakértőket hív meg.

Tavaly a nagyvárosi távfesztő-hálózatok tervezési kérdéseiről folyt eszmecsere során többek között azt a következtetést vonták le, hogy az elektronika előretörése folytán szemléletváltozásra van szükség; a jövőben a helyi hálózatok átviteli útjainak többszörös kihasználása más felkészültséget kíván meg a műszaki dolgozóktól. Az idén újból olyan tárgykör szerepelt a napirenden, amely az eddigiektől eltérő gondolkodásmódot kíván a műszakiaktól, és szervezési kérdéseket vet fel. Az úrtávközlő és földfelszíni mikrohullámú rendszerek térhódításáról, új alkalmazási területeikről és az ezekkel összefüggő kér-

désekről tárgyaltak a téma hazai és külföldi ismerőit. Mint Horn Dezső miniszterhelyettes, a KTE Postai és távközlési tagozatának elnöke megnyitó beszédében rámutatott, már a közeljövőben is alkalmazni fogják a mikrohullámú rendszereket olyan területeken is, amelyek eddig magától értetődően vezetékes összeköttetést építettek ki. A vezetékes és vezeték nélküli átviteli utak tehát az eddigiekkel sokkal szorosabban összefonódnak, s szakembereinknek a túlzott szakosodás helyett egységes rendszerként kell szemlélniük a híradástechnika különböző lehetőségeit kihasználó távközlési hálózatokat.

E gondolatok jegyében folyt a tárgyalások — nem szekciókra tagozódva, hanem együttes megbeszéléseken — három főnapon keresztül egy-egy témakört boncolgatva.

Az egyik kérdéscsoport a műholdas mikrohullámú összeköttetésekkel, a városoktól lakónegyedekenként vehető tévéműsorokkal, ezek technikai megoldásaival foglalkozott. Nem közvetlenül napjaink gondja ez, de amint róla már 1977. novemberi számunkban a KTE ünnepi üléséről készült tudósításban szó esett, nem is állunk tőle túlságosan messze. Nem árt tehát már most felkészülni olyan megoldásokra, hogy a mesterséges holdról érkező műsor egy bizonyos területen (országban) fogható legyen, másokat azonban ne zavarjon.

Horn Dezső miniszterhelyettes a magyar és külföldi szakemberekkel megtekintti a műszerbemutatót

A másik két témakör különböző álló kérdéseket feszgetett. Mint a bevezetőben említettük, a hálózatok egy részét mikrohullámú összeköttetések fogják képezni. Márpedig akkor — hogy a helyközi és a rurális hálózatokban használt 4 és 6 GHz-es sávok zavartalanul működhesse — a helyi hálózatokban a 10 és 20 GHz közötti sávot kell igénybe venni. És itt következnek a gondok. Tudvalevő, hogy e nagy frekvenciájú hullámokat erősen befolyásolják az időjárási viszonyok (páratartalom, eső, zivatar). Az intézet a meghívott külföldi előadók révén ki akarta egészíteni vagy megerősíteni a saját kísérleteivel, méréseivel szerzett tapasztalatait. Ez sikerült is. Emellett ismeretessé váltak a különböző országokban már alkalmazott

tervezési módszerek, szabványok. Mégis az az álláspont alakult ki, hogy a helyi körülmények erős befolyása miatt célszerű minden egyes összeköttetés nyomvonalának meghatározásakor az ellenőrző mérések megejtését.

Nem kevésbé értékes tapasztalatokhoz juttatta a rendezők, s ugyancsak érdekes gondolatokat keltett az üzemeltetés, fenntartás kérdéseinek megvitatása. A résztvevők nagy jelentőséget tulajdonítanak az átviteli utak automatikus mérésének és a mérési eredmények szintén automatikus feldolgozásának. Mi indokolja ezt a nézőpontot? Az előfizetők száma, ennélfogva a távközlési forgalom évente 6—7 százalékkal növekszik (halmozódva 10 év alatt megkétszereződik), a kiszolgáló személyzet létszáma viszont nem változik. Ez

Beszélgetés egy nyugdíjba készülő függetlenített szb-titkárral

Virág István, Budapest 62 postahivatal szb-titkárát arra kértem, mondjon valamit az életéről. Ő azonban a 62-es posta munkájáról, s a hivatali szakszervezeti mozgalmáról beszél. Nem azért, mert nem akar önmagáról, hanem mert ő és a 62-es postahivatal élete egybeesett az elmúlt 36 év alatt. 1942-ben került jelenlegi munkahelyére, habiberes kiegészítő szolgaként, csomag-hordó lett, majd fokozatosan a szakmai, szakszervezeti és pártiskolák elvégzése után egyre több munkakört betöltött. 1945-től szakszervezeti bizalmi. 1952-ben megválasztották a hivatali szb-titkárnak. Azóta ebben a felelősségteljes beosztásban tevékenykedik.

Nős, egy gyermeke és két unokája van. Felesége az idén nőnapra megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozatát.

— Hivatalunk szakszervezeti tisztviselői nagyon jól ellátják a rájuk bízott feladatokat. Ha ők nem ilyen lelkiismeretesen dolgoznának, bizonyára sokkal nehezebb lenne a munkám és fele ennyi eredményt sem tudtam volna felmutatni — mondta.

A Budapest 62-es postahivatalban 800-an dolgoznak.

98,5 százalékos a szervezettség. Három műszakban, éjjel-nappal megy a munka, s a dolgozókkal az 53 bizalmin kívül a szakszervezeti bizottság 15 tagja is rendszeresen tartja a kapcsolatot.

— Főbizalmi rendszerünk van —, mondja Virág István, aki ha teheti, naponta felkeresi a munkatársakat és elbeszélget a dolgozókkal. A munkások is gyakran felkeresik őt az irodájában. Ha valakinek olyan gondja van, amelyet a munkahelyi vezetők sem tudnak megoldani, akkor hozzá irányítják...

— Az esetek többségében eredményes a közbenjárásunk. (Ilyenkor nemcsak mi, hanem a szakszervezet is örülnek a gyors és kedvező segítségnek.) A dolgozók elégedettek, mert látják, hogy a szakszervezet az ő érdekében képviseli.

— Munkáját kérdésben van-e vita a szakszervezet és a szakszervezetek között?

— Előfordul, de ez nem jellemző. A szakszervezetek ugyanis ma már figyelembe veszik a bizalmiak véleményét. Mióta a SZOT-határozat növelte a bizalmiak jogkörét, azóta itt is kialakult egy olyan kapcsolat, hogy a bizalmi teljes értékű partnere a gazdasági vezetőknek. Ez a jó kapcsolat nemcsak a vezetők irányában van meg, hanem a dolgozókkal szemben is. A szakszervezeti bizalmi kapcsolatok a dolgozó és a vezetők között...

— Huszonhat év szakszervezeti munkájából mit tart a legnagyobb eredménynek?

— Nehéz lenne erre egyértelmű választ adni, de aminek a legjobban örülök, az, hogy sikerült egy olyan aktív hálózatot létrehozni, amelynek tagjai önállóan is tudnak és mernek is dönteni fontos dolgokban. A mai...

sik, hogy hivatalunkban az utóbbi években a kollektív vezetés fokozatosan érvényesült.

— Volt-e kudarc?

— Nagy kudarcom nem volt, apróbb nézeteltérések, csalódások akadtak az életben, de idővel ezek is megoldódtak. Ami pedig komolyabb kudarcnak számított, azt igyekeztem elfelejteni, de előbb levontam belőle a tanulságot.

— A közeljövőben nyugdíjba megy, mit szeretne még addig elérni?

— Hogy sikerüljön bevonni a szakszervezeti bizalmiakat és a tisztviselőket az oktatásba. Valamint azt, hogy a jelenleginél is jobban megerősítsük az üzemi demokráciát.

Virág István szeretné a hivatal dolgozóit. Nyílt szívű, őszinte embernek tartják. Munkatársainak bátran, határozottan megmondja, ha valami nem megy, nem ígérget feleslegesen.

— Előfordult, hogy amikor nemet mondtam valamire, megharagudtak rám, de idővel belátták, nekem volt igazam, s jobb ma a biztos nemet hallani, mint napokig a bizonytalanban reménykedni.

Virág István sokéves példamutató szakszervezeti munkájának elismeréseként május 1-ére megkapta a Szakszervezeti Munkáért arany fokozatát.

— Beszélgetésünk elején illett volna, de engedje meg, hogy búcsúzóul további sok szerencsét kívánjak kitüntetéséhez.

— Igazán... Őszintén örülök ennek a megismerkedésnek, s ezúton is szeretnék köszönetet mondani mind azoknak, akik jó munkájukat hozzájárultak ahhoz, hogy megkaphassam ezt a szép elismerést.

Farkas János

Mosolyt varázsoltak Fekete Géza bácsi arcára

Vasvártól mintegy 7-8 km távolságra dimbes-dombos terepen fekszik Oszkó. Amikor fél tízenegykor megérkeztem, sűrű ködfelhő fonta körül a falut. A határban csak itt-ott lehetett látni egy-egy traktort, amelyek nyomában számtalan varjú káromgott. Minden a késő őszre idézte. Vasvártól többször is jártam már, de Oszkón még nem. Csak azt tudtam, hogy ott él Fekete Géza bácsi, a Soproni Postaigazgatóság Magasépítési Üzemének nyugdíjas dolgozója.

Ezzel talán nem sokat mondtam, mert nyugdíjas postás dolgozók élnek másutt is. Fekete Géza bácsi azonban nemrég nagy örömben volt része. Ebből az alkalomból kerestem fel otthonában.

Géza bácsi az ajtóban fogadott. Ott settenkedett körülötte a két és fél éves kis Józsika is, Géza bácsi legkisebb unokája. Ő is furcsának találta, hogy a nagyapja — köznap levet — ünneplőbe öltözött. Ezt nem tudta elviselni. Meg kellett magyaráznom neki, hogy most nagypapit a tolokocsiban lefényképezzük. „Sok-sok bácsinak elmondjuk, hogy ezt a kocsit a jó bácsiktól kapta, hogy a nagypapit Téged is elvihessen sétálni.” Mert mi tagadás, a kocsit egy kicsit szélesre sikerült. A kis Józsika is elfér rajta. Mégiscsak megbarátkozott velünk, de megfogta a tolokocsit, nehogy a nagypapit netalán nélküle menjem el.

Leültünk beszélgetni, meg, hitt családi körben. Még egy

üveg saját termésű bor is az asztalra került.

— Mondja el, Géza bácsi, mi is történt?

— Először kezdem. A Soproni Postaigazgatóság Magasépítési Üzemének dolgozója voltam 1973. évi március hó 28-ig. Akkor nyugdíjba mentem. Nem unatkoztam. Mellesleg hentes és mészáros a szakmám, így kézenfekvő volt, hogy télen bőlérkedjem. Szinte minden napra akadt egy-egy hízótt jóság. Hát mint ilyenkor szokás, ettem-ittam. Jól élt a család is, mert

tott eszébe, hogy tolokocsit kérjen, amely visszaadja életkedvét, megszünteti a szobafogságot.

— A postaigazgatóságnak tudomására jutott, hogy mi történt velem és azt kérték, közöljem, miben tudnának segíteni rajtam. Akkor támadt bennem a tolokocsi gondolata. Az igazgatóságnak írt levelemben megkérdeztem, volna-e mód, hogy részemre valamelyik szocialista brigád házilag tolokocsit készítsen. Rövidesen válasz érkezett levelembre. Félve bontottam fel, éreztem, hogy kérésremlre válaszolnak. Közölték, hogy a kért tolokocsit az egyik szocialista brigád rövidesen elkészíti.

— Sokszor olvastam és hallottam már, hogy a szocialista brigádok hány és hány esetben vizsgáznak emberségből jelesre, s különböző módokon segítenek egy-egy arra rászoruló embertársukon. Örültem, hogy a postás szocialista brigádok között is akad olyan, amelyik átérzi helyzetemet, s hajlandó rajtam segíteni.

— Mikor kapta meg ezután a tolokocsit, Géza bácsi?

— Az értesítés kézhezvétele után kb. egy hónap múlva a Magasépítési Üzem vezetője és egyik dolgozója személyesen hozta el. Közölték, hogy az üzem Rákóczi szocialista brigádja készítette. Azt üzenik, hogy használjam még sokáig és legyen sok örömem benne.

Közben Géza bácsi összeszedte gondolatait. Kereste a szavakat, hogyan is köszönje meg az igazgatóságnak, a Rákóczi szocialista brigádnak s mindenkinek, aki bármit is tett az ő érdekében. Nagy bánata mellett is mosolyt csal arcára az a tudat, hogy nem feledeztek el róla volt munkatársai, s bízik abban, hogy a jövőben is számíthat segítségükre.

Jólesett hallani ezeket az elismerő szavakat. Nem is álltam meg, hogy meg ne erősítem. Valóban így van. Az igazgatóság gazdasági és társadalmi vezetői erre nagy gondot fordítanak, s a lehetőségén belül igyekeznek a dolgozóknak segítséget nyújtani. Dél körül járt az idő, a kód is felszállt. A naposfényt is fényesebbnek láttam, amikor Géza bácsiktól elbúcsúztam.

Markó Kálmán

POSTÁS HUMOR

Foglalkozási ártalmak

Akóról a kis történet szól, hosszú évek óta távbeszélőkezelő. Kézi kapcsolású központban dolgozik. Aki már kezelte ilyen központban, tudja, hogy az előfizetők hívására — mikor kigyullad a lámpa — jelentkezésük naponta több százszor el kell mondani a „bűvös” szót: központ. Ez már szinte gépiessé válik a kezelőnél.

Egyik napon elgondolkodva sétált történetkénk hőse az utcán. Eppen azt számolgatta magában, hogy félretett pénzcskéjéből futja-e a minap látott télikabátára. Észre sem vette, hogy ismerős jön vele szemben, hiszen gondolatait a jó meleg kabát foglalkoztatta. Így aztán ismerőse köszöntése is éppen csak a fülig ért el, és a hangos „kezet-csókó-lom”-ra a világ legtermészetesebb hangján válaszolt:

— Központ!

★

Az egyik szaktársnő évtizedek óta a távirádán dolgozik. Nagy forgalmú névnapok esetén napokig dísz táviratokat másol. Erzsébet napon egész nap a DT 31-es

rózsás, a DT 33-as szegfűs, a DT 36-os ibolyás, a DT 23-as ciklámenes és így tovább a tulipános és egyéb virágképpel ékesített dísz táviratlapokra másolta a névnap jókívánságokat. Hazafelé menet zúgott a feje a sok DT 31, DT 33, LX5, LX 11, DT 38 jelzéstől. Így aztán nem csoda, hogy amikor a barátjának szánt névnap virágot vásárolta a virágboltban — rámutatva egy cserép ciklámenre, így szólt az eladóhoz: „Kérek egyet ebből a DT 23-ból!”

★

Közvetlenül a felszabadulást követő években távirádelőnként működtem. Akkoriban még javában virágzott a Morse-rendszer. Nagyobb helyeken nem szalagrol, hanem hallás utáni vételek rendszeresítették. Ezt fónikus vételnek, magát a berendezést és az ilyen munkahelyet pedig fónikának hívták. Nálunk is ilyen munkahelyek üzemeltek. Akkor már volt távgépíró- és szektetési szobánk is, de csak Budapesttel.

Egyik napon új belszolgálatot kaptunk. Azt a feladatot adtam neki, hogy egyelőre a csöpostán érkezett táviratokat vigye a munkahelyekre. Természetesen azt is megmagyaráztam, hogy a fónika az hanggal dolgozik.

Kis idő múlva az egyik fónikás szaktársnő majdnem sírva jött panaszkodni, hogy az új ember minden táviratot az ő munkahelyére hord, azzal, hogy erre én adtam utasítást. Mikor kérdőre vontam az újoncot, akkor derült ki, hogy ő azt gondolta, a „Fónika” az annak a kezelőnek a neve, aki — magyarázatom szerint —

hanggal, azaz beszélve dolgozik. Így lett az örökké hangoskodó és vétel közben beszélő távirászt szaktársnő neve „Fónika kisasszony”. A fónika azóta már régen megszűnt, de „Fónika kisasszonyok”, sajnos, még vannak.

★

A rádióellenőrök egyik alkalommal egy kis bányász-községben tartottak ellenőrzést. Előre kell bocsátanom, hogy ez is már évekkel ezelőtti történet, amikor még a műsorvezető rádió- és televízió-készülékek üzemben tartásához a posta engedélyre volt szükség.

Az ellenőrzési feladat tehát az volt, hogy a közseg lakói nem üzemeltetnek-e engedély nélkül műsorvevő készüléket. Az egyik házban nyitott kapu várta őket. Illedelmesen kopogtak a házba vezető ajtón. Mivel választ nem kaptak, lenyomták a kilincset. Az ajtó sem volt bezárva, de az előszobában nem tartózkodott senki. Így jártak a következő ajtóval is. A belső szobában sem volt senki. Amikor a következő szobába vezető ajtón is — óvatosan kopogás után — benyitottak, a külső szobánál mindketten megtorpantak, mert a legbelső szobában egy ifjú párt pillantott meg, igencsak meghitt helyzetben. A párocska észre sem vette, hogy rájuk nyitották az ajtót. Ellenőreink zavartan és tanácstalanul egymásra néztek, majd a győzedelmeskedő hivatali kötelességérzettel indítva az egyik erősen hangon megszólalt:

— Van engedélyük?

Horváth Dezső

Nagy idők tamii emlékeznek

A forradalom hétköznapijai

A háború kellős közepén, 1917-ben figyelemzavaró sztrájkot tartottak a telefonkezelők, a polgári demokratikus forradalom kitörését pedig a kormány és a hadsereg titkos beszélgetéseinek kihallgatásával és az így szerzett információknak a Nemzeti Tanácshoz való továbbításával segítették. Ezekről a bátor tettekről senki nem feledkezhet el, ha visszanyúl a hatvan évvel ezelőtti eseményekhez. Am ahhoz, hogy a közéletből kikeresszünk — nehéz kényérkeresetét biztosító, mégis féltett állásukat kockáztatva — ilyen cselekedetekre vállalkozzanak, a látványos eseményeket valaminek meg kellett előznie. Rományi Margitnak a telefonkezelők sztrájkjáról írt visszaemlékezését októberi számunkban olvasva erről némi sejtéseink már támadnak. Hogy azonban a dolgozók körében folytatott szervezőmunkáról is képet kaphassunk, felkerestük az immár 87. évét taposó, sok megpróbáltatást átélő Margit néni Trombitás utcai lakásán, hogy segítségével ezeket az egyáltalán nem látványos, de a történelem alakulásában nélkülözhetetlen mozzanatokat fel-elevenítsük.

— A „dolgozó” szó értelmét egy kissé a kor viszo-

nyailhoz kell igazítani. Általánosban ugyanis a felszabadulás után terjedt el. Történelmünk idején a telefonkezelőket a „nagyad” vagy a „kisasszony” megszólítás illette. Persze, ez mit sem változtatott kiszolgáltatottságunkon, meg azon, hogy valójában fizikai munkát végeztünk. Viszont lényeges volt éppen abból a szempontból, amiről most beszélünk. Ha a telefonos kisasszonyok társadalmi keresztmetszetét vizsgáljuk, megtaláljuk már a soraikban a munkás származásúakat is, zömmel azonban a polgárok lányai, feleségei voltak. Ugyanakkor egyre többen kerültek már a postára, így a telefonközpontba is a lecsúszott bírtokos családok nőtagjai is. Elettém, magatartásban ugyan sokat adtak még a látszatra, a megélhetés azonban számukra méltatlannak érzett kényérkeresetre kényszerítette őket. A kép teljességéhez hozzátartozott a tömeges társadalmi és vallási konvenció.

— Aki pedig a fojtogató előítéleteken túl tudta magát tenni, még mindig szembeállított az elbocsátás rémével és — nyilvánvalóan ezzel is összefüggésben — a szigorú hivatali fegyvellemmel. Az állásukat és majdani

nyugdíjukat féltő idősebb kezelők olyannyira pésepek voltak megalázkodni, hogy egy-egy befolyásos „kegyelmes” vagy „méltóságos” urat „kezet csókolom” kíséretében kapcsoltak.

— Mégis, hogyan lehetett ilyen közegben forradalmat szervezni?

— A megaláztatás, a kisasszony-volság elviselésének azért mégis vannak határai. A háború okozta nélkülözés a legtöbbször nőből is kikényszerítette az elégedetlenséget. De hogy a rendszer urai kézben tudják tartani ezt az amúgy sem egységes személyzetet, a szokásos becsúszásokon kívül kinevelték a hajcsárok rétegét is, s ezt a rendezők kénezték. Egészen természetes, hogy ebbe a beosztásba elsősorban a protekciók kerültek, esetleg a pontos munkájuk, szolgálatkészségük révén néhány százszázalékosan megbízhatónak minősített régebbi kezelő. Arra megintcsak gondia volt a feudális társadalomnak, hogy a kezelők és a rendezők közö meglehetősen nehezen áthágható ranglépcsőt helyezzen. A rendezők az utasítgatást, ellenőrzést kivéve nemigen álltak szóba a kezelőkkel.

Az elégedetlenség, ha erősödött is, nem volt tudatos.

HÍREK

Kismama-találkozót rendezett Nyíregyháza 1. postahivatal KISZ-bizottsága és a Zrínyi Ilona brigád a gyermekgondozási szobádságon levő munkatársaknak. A KISZ-fiatalok rövid műsorral, a szakszervezeti bizottság szerény ajándékkal és megvendégléssel kedveskedett a kismamáknak és gyermekmeknek. A hivatalvezető ismertette a kismamákkal a

szakmai változásokat és a várható fejlődést, majd az üzemorvos tartott egészségügyi előadást. Utána az érdeklődők kérdéseket tehettek fel a gyermekorvosnak. A kismamákon kívül megjelent a találkozóhoz a Debreceni Postaigazgatóság szak-
szervezeti tanácsa mellett működő nőbizottság vezetője, Juhász Károlyné is.

A XII. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottsága dr. Fejes Ernőnek, a Postavezérigazgatóság gazdasági-műszaki tanácsadójának, a kerület népi ellenőrének, hosszú idő óta kiemelkedően végzett népi ellenőri társadalmi tevékenységének elismeréséül, a Fővárosi Tanács által ez évben alapított BUDAPESTERT kitüntető jelvényt adományozta.

A kitüntetést a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 61. évfordulója alkalmából megtartott kerületi ünnepségen adták át.

Kisvárdai postahivatal szakszervezeti bizottsága a hivatalvezetéssel együtt november 18-án nyugdíjas-találkozót rendezett. A város és a járás területén élő nyugdíjasok közül több mint 20-an eljöttek. Tulipán József írsz-elnök, Záhorny postahivatal vezetője köszöntötte az ünnepelteteket. Póznér István, Kisvárdai postahivatal vezetője tájékoztatta a vendégeket a hivatal és a járás eredményeiről és gondjairól. Ezután a hivatalban elkészített házas vacsorán vettek részt a vendégek.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 61. évfordulójának ünnepe alkalmából a Miskolci Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsa tisztségviselőket és aktívakat jutalmazott meg.

A kisasszonyok és nagysádok idegenkedtek a politikától, azt meg kifejezetten méltatlannak tartották, hogy bérigényüket a munkások módjára sztrájkjal kényszerítsék ki.

— A meggyőzéshez tehát szívszót kiartatásra volt szükség.

— Annál is inkább, mivel a munkahelyen erre nemigen adódott lehetőség. A rendezők szinte minden mozdulatunkat figyelték. Így hát jóformán az öltözőre és az étkezőre, az ott töltött rövid időre korlátozódtak az agitáció. A futó beszélgetéseknek tehát ismétlődnie kellett, csak lépésről lépésre haladtunk, mert még a spiclikről is óvakodniuk kellett. De hogy az erőfeszítések nem voltak hiábavalók, azt leginkább Pálkás Erzsébet esete példázza.

— A zárkózott, rendkívül fegyelmezett, mindig és mindenben pontos rendező — ha ezt nem is hangzottatta — már a strájkj elhajtása mellett állt, velünk együtt elhagyta a termet. Kerestem tehát az alkalmat arra, ha csak néhány szó erejéig is, de beszélhessek vele, lépcsőházban, folyosón, mindegy, hogy hol. Egyszer aztán az étkezőben — együtt ebédelve — így szóltam hozzá: Nézzé, Pálkás nagysád, a kezelők fizetése egy nulla, a rendezőké kettő, mert a pénz teljesen elértéktelenedett. Tehát egyformán kisemmizettek vagyunk, kiszolgáltatottak gazdagoknak. Azért adnak feljelentő cédulát a maguk

kezébe, hogy szétválasszanak bennünket, és jót ne vessenek a nők együgyűségén. Ön a szorgalmát és becsületességét azoknak adja, akik nem érdemlik meg. Harcoljon velünk... — és megmagyaráztam neki, hogy mit értek a harc alatt.

— Erzsébet megfontolt szavakkal elmondta, hogy már gyermekkorától fogva dolgozott, és mivel a környezetében is mindenki részéről ezt tapasztalta, azt hitte, hogy csakis így lehet élni és megélni. A véletlen szerencse 1912-ben úgy hozta, hogy osztálysorsjátékban 500 koronát nyert, s ezen a pénzen — szüleinek beleegyezésével — nyaralni ment Fiuméba. Ott azután egy egészen más világot látott, s ez kinyitotta a szemét. Kiábrándultságához hozzájárult az is, hogy apja, a vasúti pályaváró, egész megtakarított pénzét hadikölcsönre jegyezte, s így a veszített háborúval együtt elűszött a család vagyonkaja is.

— Megismerve a harc célját, s azt korábbi élményeivel társítva, Pálkás Erzsébet a legmegbízhatóbb, legálthatosabb forradalmárrá vált. Ő volt az aki 1918. október 30-áról 31-ére virradó éjjel, a hadiközpontban teljesítve szolgálatot, a Nemzeti Tanácsra hivatkozva megtagadta a kapcsolást a királyi származékú és a kormány között, holott a forradalmi hadsereg a központot még nem foglalta el.

— Hogyan viselkedtek az úgynevezett középosztályhoz tartozó kezelők?

1 millió forintos beruházással, Miskolcon, a Csorba-telepi tó mellett épülő postás sporttelep kialakítása is.

A Posta Központi Kábelüzem telephelyén (Budapest X., Fogadó utca 4. szám alatt) több száz különböző átmérőjű, importból származó fa kábeldob eladó, darabonként 100 Ft-os egységáron, postás dolgozók részére. A szobán levő dobok faanyaga építkezéshoz kitűnően felhasználható.

A kábeldobok munkanapokon 7—15 óra között a fenti címen megtekinthetők. További felvilágosítás a 470—799 számon kérhető.

Jó eredményt értek el a „Kl. mímek mestere” országos döntőjén a Miskolci Postaigazgatóság dolgozói. Távfeszülő-forgalmi szakon a területi verseny győztese, Tamás Pálné, Miskolc 1. postahivatal távfeszülő-ügyintézője. Az országban döntőn a

si Központ dísztermében. Az ünnepségen a Szív utcai iskola úttörői adtak kedves műsort, és tiszteletbeli kisdobossá avatták a kicsinyeket.

második lett az apci postahivatal versenyzője, Horváth Józsefné az ötödik, Soós Józsefné (Eger 1.) pedig a hetedik helyen végzett.

A távfeszülő-forgalmi szak területi győztese Szabó Áttiláné (Miskolc 1.), az országos döntőn az ötödik helyet szerezte meg. I—IV. helyezést elért versenyzők versenydíjban, illetve jutalomban részesültek.

Áprilisban kezdték meg a csanyteleki postahivatal bővítését a Szegedi Postaigazgatóság tervei alapján. Kivitelező a helyi Egyetértés Termelőszövetkezet építőbrigádja volt. A hivatal mintegy 50 négyzetméterrel bővítették, külön kézbesítőtermet, valamint szociális helyiségeket alakítottak ki. Az október elején átadták a létesítményt mintegy félmillió forintos költséggel készült.

Az építkezési munkálatokat még 1969-ben kezdték el rész-alapozási rendszerrel. Időközben eltelt csaknem tíz esztendő, így igencsak érthető, hogy a Szegedi Postaigazgatóság dolgozói már nagyon nehezen várták azokat a napokat, amelyekben korszerű munkakörülmények közé kerülhetnek. Végre októberben elkezdődött a költözködés a hatemeletes üveg-, alumínium és vasbeton palotába. Jöttek az egyes osztályok a régi épületből, s azok az egységek is, amelyek kényszermegoldásként a város különböző részein, nagyrészt bérelt helyiségekben voltak elhelyezve.

Végre egy helyen, egy tömegben van tehát a három megye posta- és távközlési szolgálatát ellátó Szegedi Postaigazgatóság, ugyanakkor rendeződtek a megyei távközlési üzem elhelyezési gondjai is. Mint Fábán Pál igazgatóhelyettes elmondotta, még vannak kisebb szerelési munkák, s olyanok is akadnak, amelyek a beköltözés során váltak szükségessé. Ezekben a napokban folyik az igazgatóság alközpontjának átkötése, az udvar betonozása, s a hátsó bejárati útszakasz elkészítése.

A „Táncsics” kiadványai

A Válaszolunk munkaügyi kérdésekre sorozatban jelent meg dr. Szegő Tamás: A hadkötelesek munkahelyi védelme c. mű (Ára: 2 Ft). A sorkatonai szolgálatra bevonulók választ kapnak arra, hogy milyen juttatásokat kérhetnek, illetve melyek kötelező járandóságok. Külön fejezetben olvashatunk a hozzátartozók kedvezményeiről. A mű arról is tájékoztat, hogy a tartalékos katonai szolgálatra behívottaknak is különböző juttatások járnak. A sorkatonai szolgálat letöltése után, leszerelkor a munkába álló dolgozók munkabéremelési illetéget. A kiváló katonáknak elhelyezkedésükkor külön kedvezmények járnak.

A mi világunk sorozatban jelent meg: Dala László: A jóslástól a jövőkutatásig (Ára: 3 Ft). Beke Miklós: Gazdasági válságok (Ára: 3 Ft). Komiszár Lajos: Tartóztatás-frissen tartás (Ára: 3 Ft). Bálint Ágnes: A szép lakás (Ára: 3 Ft).

A szerző hasznos tanácsokat ad a régi építésű és az új kis lakások célszerű, modern és kulturált kialakításához, berendezésükhöz.

A szakszervezeti testületek, az aktivisták tevékenységét Az alapszervi vezetés kiskönyvtára újabb két kiadvánnyal kívánja segíteni:

Balogh István: A vállalati művelődési bizottságok munkája (Ára: 3 Ft). Gede Márton: Az alkoholizmus ellen (Ára: 2 Ft).

Egyéb kiadványok: Dr. Boggyai Géza: A művelődési kiskönyve (Ára: 14.50 Ft). Nők évkönyve 1978 (Ára: 33 Ft). Vágó Ernő: Vándor Sándor tanítványai (Ára: 32 Ft).

A felsorolt könyvek a Táncsics Könyvtár kiadásánál megrendelhetők vagy boltjaiban megvásárolhatók.

Téves kapcsolat?

Telefonszámom nem titok. Sokan olvashatják, közreadtam a legolvasottabb könyvben, a telefonkönyvben. Most mégis le kell írnom, mert a számok köré szövöm mondanivalómat.

350—377. Nekem tetszik Szeretem. Jól megvagyunk vagy 30 éve. Néha megcsal, másnak adja ki magát.

Hosszú éveken át szaladtam, ágyból is kiugorva, hogy a férjemet hangon jelentkező, éppen zárashoz készülődő vendéglátóipari egységeknek meghallgassam a másnapra szóló pogácsa- és egyéb süteményrendelését.

„1201-es vagyok, te vagy az Rohamkám?” Nem! Mondtam kissé álmosan, de csak addig ilyen röviden, amíg a végére nem jártam, hogy a 350—377-et kellett volna hívniuk, hiszen, ez a telefonszáma a Roham utcai cukrász termelő üzemnek. Akkoriban még nem volt a maihoz fogható zsúfoltság, de éppen úgy mellétárcsáztak a szórakozott emberek, mint mostanában. Megszoktam, hogy figyelmeztetem a tévesen hívókat, megmondom a helyes számot, így — gondolom — máskor jobban ügyelnek a tárcsázásnál.

Újabbban a Déli pályaudvari ABC-áruház helyett hívnak sorozatosan. Számukat már kinyomoztam: 350—373. Megint a huncut számok megtévesztő játéka. És mennyit szidjuk a postát! Szerintem teljesen alapatlannul! Hiszen van, aki nyomban be is vallja, hogy tévesen tárcsázott. Kis jegyzék van már a telefonasztalkámon a téveszethető „rokon” számokból, és én mindenki-nek készségesen bemondom a helyes számot. Bővült a lista újabbban egy Háztartási Bolt (Szilágyi Erzsébet fasor 45/a.), 6: 350—337. Menyire hasonlít a száma a Déli pályaudvari ABC-áruházéhoz is! No meg az enyémmé.

A sok-sok ártatlan mellé-

tárcsázó között — úgy hittem — telefonbetyár akadt a horgomra a közelmúltban. — Keskeny-lakás? — kérdezte.

Nem ugrom be — gondoltam. Hallottam már sok ilyen tréfát. „Kis lakás?” kérdezik, s a gyanútlan Kis feleli: „Igen”, megkapja a választ: „Cseréje nagyobb-ra!”

Óvatosan kérdeztem: milyen számot hívtok. Bemondta, hogy érdeklődje meg újra a számot. Belsően befejeztük a beszélgetést, s miután látta, hogy nem szójátékban törte a fejét a hívó, keresgélmi kezdtem a telefonkönyvben a „Keskeny”-eket. S meg is találtam Keskeny János lakatos kisiparost a Retek utca 24-ben: 350—977. Ismét egyszer a számok. A felületesség. Nem a gép, az ember, a szórakozott ember.

Tegnap nagyobb forgalmam volt. És egészen újszerű. A Tipegő, a Gyermekrádió műsora felnőtteknek című műsornak az adás ideje alatt hívható számmal kevert össze a számok ördöge. 330—577 helyett engem hívtak, szerencsére csak hárman.

A Tipegő is bekerült a kis jegyzékembe, s ha kell, tanítgatom tovább is türellemmel a hívókat jól tárcsázni.

Csak a gépet ne bántsd igazságtalanul, és a postát se szidjuk! Olyan sokat köszönhetünk nekik. Nem is mondom sohase hogy „téves kapcsolat”, hanem így: „téves tárcsázás.”

Dr. Gergely Károlyné

A KÉK MADÁR

A mese hatalma örök. Korhatára nincs. A gyerek éppen úgy meghallgatja, mint a felnőtt. Tudja ezt a világ valamennyi forgalmazó vállalata és karácsonyra feltétlenül gondoskodik különleges ünnepi műsorról. Olyanról, amelyet a gyerekek szeretnek és amelyre a felnőttek is elmehetnek — természetesen gyermekeiket, unokáikat elkísérve a moziba.

Az idén ilyen örökzöld mese található a forgalmazás jelképes karácsonyfája alatt. Mintegy négy évtizeddel ezelőtt már megfilmesítették, hogy az akkori idők felelhetetlen gyermekstárjának, Shirley Temple-nek parádés szerepe legyen.

Ez a hajdani élmény támad fel az új változatban, amelyet a hollywoodi álomgyár magyar származású nagy öreg rendezője, George Cukor készített. Van valami jelképes abban, hogy a témát éppen amerikai-szovjet közös produkcióban forgatták. Maurice Maeterlinck, a Nobel-díjas belga költő mesejátéka ugyanis a boldogságról, a szeretetről, az emberek közötti megértésről szól poétikusan, tetszős szimbólumokkal építkeve.

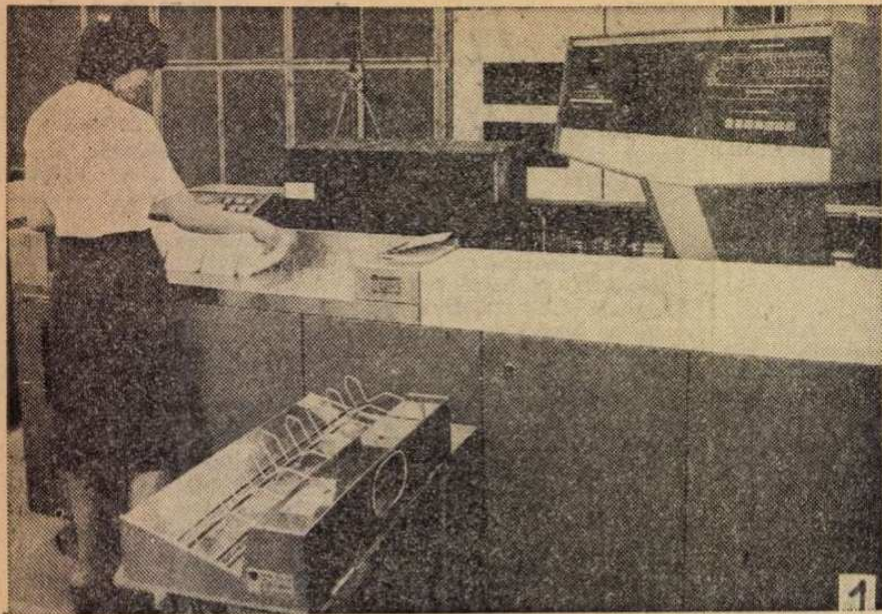
A történet hősei, a kis Tytyl és Mytyl testvérpár, csodálatos és nem vesztélytelen utazásra indulnak. Megjárják a Múlt, az Éj, a Csillagos birodalmát és eljutnak a Jövő országába is. Nem szerencsét próbálnak, nem próbát tesznek, sőt fele királyságról sincs szó, egyszerűen és köznapian egy beteg kislánynak kívánnak örömet, gyógyulást szerezni. Elkíséri őket a testét öltő Tűz, a Víz, a Kenyér, a Tej, a Cukor, a jó pajtás Kutya meg az intrikus Macska. Ta-

lálkoznak Nagyapóval, és Nagyanyóval, akik régen meghaltak, s egy testvérkével, aki még meg sem született, az Idő atyjával, az Éj Királyánjával, a Háború rémeivel, a Csillagos Királynőjével. Segíti őket a Fény Tündére, (aki valahogyan édesanyjukra emlékeztet), s megelék, elveszítik a csodálatos Kék Madarat, amely elroppen ugyan, de mégis meghozza a várva várt gyógyulást.

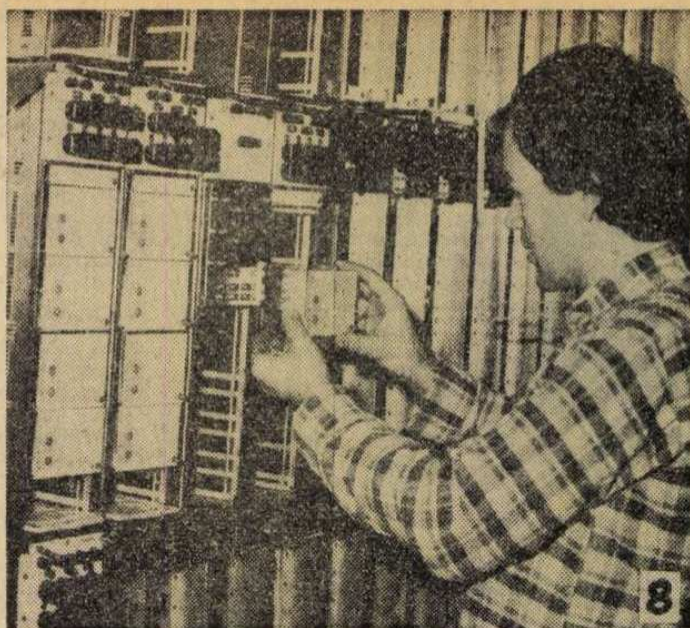
George Cukor nagy mesterségbeli rutinnal, fölyenes biztonsággal pergeti a történetet. Fokozott gondot fordít a téma természetéből, műfaji jellegzetességeiből folyólag a látványos elemek-re és a színészvételre. Nyilván a nyugati közönségre való tekintettel úgy válogatta össze a szereplőket, hogy néhány világsztárt is felvonultat. Így Elizabeth Taylor, a sajtóban sokat szerepelt Jane Fondát, a hajdani szezbombát, Ava Gardner, a kitűnő jellemábrázoló Robert Morleyt. A szovjet művészek közül elsősorban olyanokat juttatott fontosabb feladathoz, akiket mindenhol ismernek. Például Oleg Popovot, az utólrhetetlen bohócot és az Ulanova utódaként emlegetett Nagyevszda Pavlova balerinát. A két gyerek megszemélyesítjeként pedig Tood Lookinlandot s Patsy Kensitet ismerjük meg.

A korábbi és a mai alkotást összehasonlítva, Cukor munkája talán érettebb, s a forgatókönyv — Hugh Whittemore, Alfred Hayes, s a Lenin-filmek szerzője: Alekszej Kapler együttműködésének gyümölcse — valahogy inkább gondol a felnőttekre is, mint a hajdani szövegkönyv.

Abel Péter

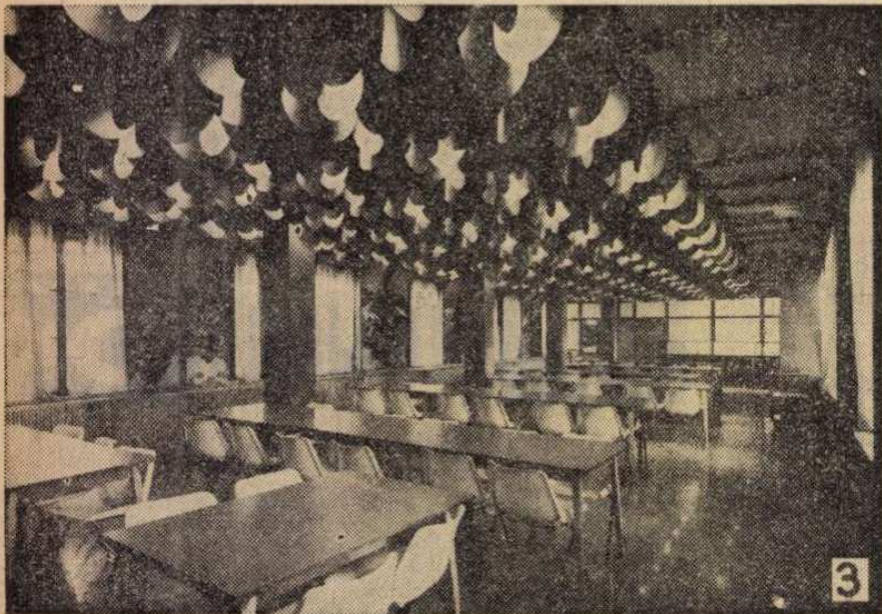
1

8

2

3

4

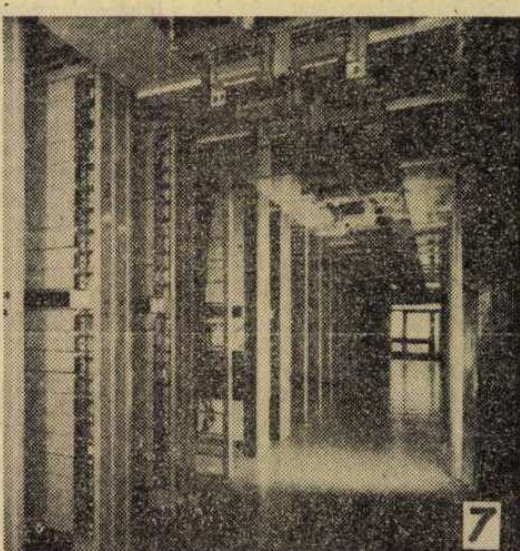
5

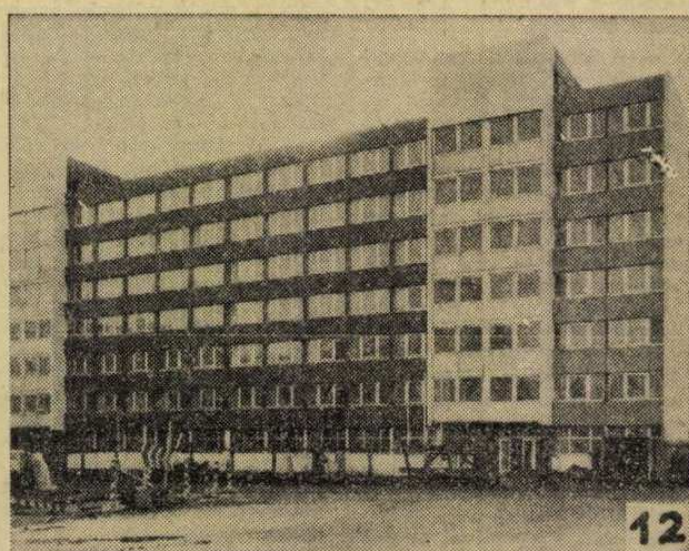
11

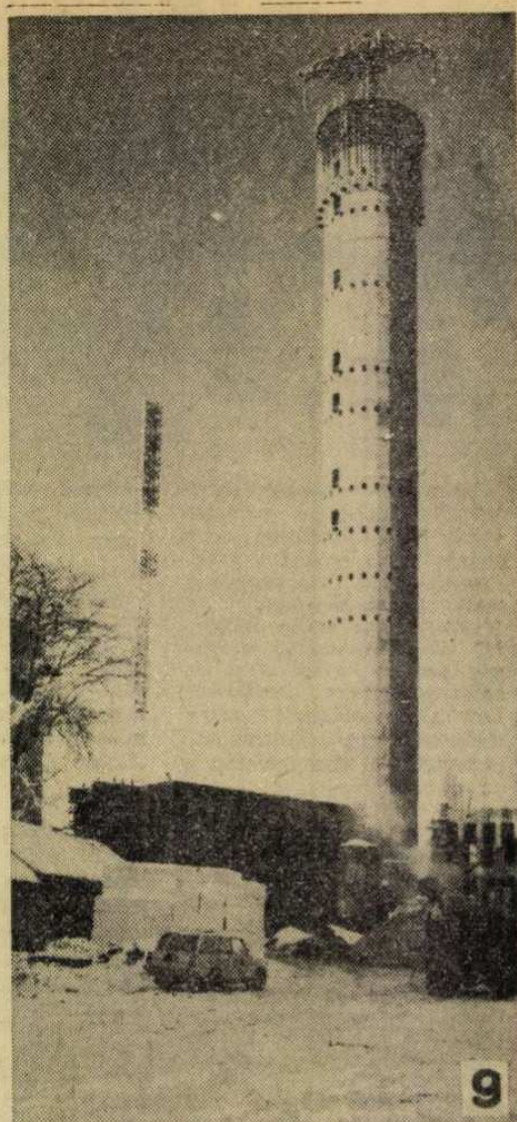
6

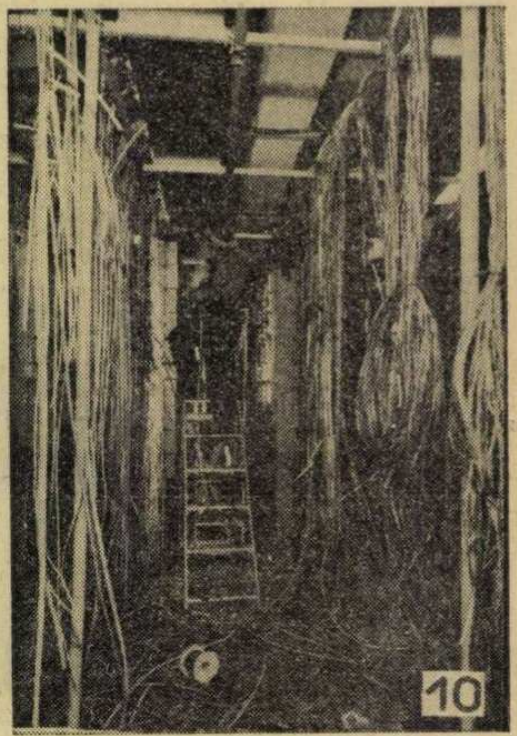
7

12

9

10

1978 legjelentősebb postai beruházásai

Budapest 72 postahivatalban elkészült az automatizált levélfeldolgozó berendezés, és részt vesz a karácsonyi forgalom lebonyolításában. Az alábbi alrendszerekből áll:

Alak szerinti válogató, rendező és bélyegző gép. Ez a berendezés vastagság, magasság, merevség és a küldeményekben levő kemény tárgyak szempontjából vizsgálja a küldeményeket, majd címre állítja és bélyegzi.

Optikai karakterolvasó. A küldeményekből kiválasztja a vastag és merev leveleket. Automatikus leolvassa mind a kézzel, mind az írógéppel írt postai irányítószámokat, 13 irányra osztja szét a küldeményeket (1. kép).

Kézi kódoló gépsor. 10 kódolóasztalból áll, 12 irányra osztja a küldeményeket (előzetes szétosztás).

Levélirányító automata. A küldeményeket 2, egyenként 200 fiókos gép dolgozza fel, 5 program szerint (2. kép).

Vezérlési rendszer. A fenti alrendszereket külön-külön mikrokomputer, együtműködésüket pedig egy minikomputer vezérli.

Elkészült a Krisztina körüli postaszervek üzemi átépítésének első kialakításával hozzájárul a dolgozók munkahelyi körzetének javításához. Önkiszolgáló rendszerénél fogva a Posta Szociális Hivatal munkárgondjain is segít (3. kép).

Debrecen város távbeszélő-ellátottságának fejlesztése és korszerűsítése során átadás előtt áll az új, 16 000 állomáskapacitású crossbar távbeszélő-központ (4. kép). Vele egy időben lép üzembe Hajdúszoboszló 1000 állomáskapacitású és Balmazújváros 400 állomáskapacitású crossbar központja.

Hajdúszoboszló új központjával egy épületben alakították ki a már üzembe helyezett korszerű, új postahivatalt is. Ez a fürdőtelep minden postai igényét ki tudja elégíteni (5. kép).

Az év folyamán üzembe helyezett új egeri crossbar távbeszélő-

központ modern műszaki célépülete jól illeszkedik Eger belvárosába (6. kép).

A 8000 állomáskapacitású központon kívül (7. kép) ugyanitt kaptak helyet a kényelmes, korszerű kapcsolóberendezésekkel és klímaberendezéssel ellátott helyközi központi munkahelyei, valamint a megyei távközi üzem irodái.

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon új, korszerű, Siemens gyártmányú zeneközpont lép üzembe, mely egy már elavult manuális zenekapcsolót vált fel. A központ a belföldi és nemzetközi műsor-közvetítő áramköröket kapcsolja a helyszínről a Magyar Rádió és a Televízió stúdióiba. A berendezést a HTI szereli (8. kép).

A régi kékesi televízió-adóállomás korszerűtlenné válásával megkezdődött annak rekonstrukciója. A rekonstrukció során épülő új adóállomás és -torony a térségben a televízió egyes és kettes műsorának, valamint a rádió Kosuth, Petőfi és 3. műsorának jó minőségű vételét biztosítja az URH-sávban. Az új adóállomás mikrohullámú, és rádiótelefon berendezésekkel is fel lesz szerelve. A nagyközönség részére a vasbeton tornyon kilátóerkély létesül (9. kép).

A győri rekonstrukció során megkezdődött a 13 000 állomáskapacitású korszerű crossbar távbeszélő-központ szerelése is (10. kép).

A győri gépkörzet rekonstrukciója során a mosonmagyaróvári távbeszélő-központ épületének földszintjén kapott helyet a már üzembe helyezett mosonmagyaróvári új postahivatal, Magyarország egyik legkorszerűbb vidéki postahivatala. A postahivatal egyaránt a közönség rendelkezésére áll kezelős és önkiszolgáló részlegével is (11. kép).

Folyik a műszaki átadása a posta új, budapesti, 400 fős munkásszállásának. A munkásszállás igen korszerű, kulturált elhelyezést nyújt a posta azon dolgozóinak, akik kénytelenek családjuktól távol dolgozni.

Nyitott szemmel a világban

E címmel hirdetett fotó- és diapályázatot a Postás Művelődési Központ. A pályázatoknak kettős célja volt. Egyrészt a postaszerveknél működő szakkörök munkájáról akartak képet kapni a rendezők, másrészt arra voltak kíváncsiak, hogyan látják és miként örökítik meg a postások a munkás hétköznapiakat, a családokat, a bennünket körülvevő tárgyakat. S a feltételek is egyszerűek voltak, nehogy a szigorú követelmények elriasszák az érdeklődőket. Legfeljebb 10 fekete-fehér egyedi képpel vagy ugyanakkora képsorral, illetve diaképpel lehetett pályázni.

November 27-én, az eredményhirdetés napján már korán délután dolgozott a pártatlan zsűri dr. Holló Dénes fotószakíró vezetésével. U-alakban elhelyezett széles asztalokra terítették a képeket, illesztették össze a sorozatokat. Közben üsgattak, ugyanis a legjobb pályamunkákat majd kiállításra tekinthetik meg az érdeklődők. Minden egyes képet megbeszéltek a zsűritagok, mielőtt döntöttek a sorsáról. Bizony, nehéz dolga volt a zsűrinek, hiszen néhány nagyon jó felvételt kellett a ki-selejtezetek közé tenni egyen-ge technikai megoldásuk miatt. Életlenség, szürke tónus rontotta el a legtöbb képet, néhányat viszont a rossz kivágás tett értéktelenné. A

jól kidolgozottak között pedig számos témaszegény, semmitmondó kép akadt. Természe-tesen ezek sem nehezítették jobban a zsűri munkáját, mint a jó képek, amelyekből a várt-nál többet küldtek a pályázók. Nehéz eldönteni, a jók között melyik a legjobb. Végül is nem a legjobb képet, hanem a legjobb kollekciót javasolta első díjra a zsűri. Csak a vá-logatás és a helyezések eldön-tése után bontották fel a borítékokat, amelyek az alkotók nevét őrizték.

Számomra szép élményt nyújtottak a postások képei, új oldaláról mutattak meg egy-egy jól ismert virágot, egy gyermekmosolyt, egy er-dőrést, egy érzést. Valami hiányérzetet bujkált bennem mégis a képeket nézve. A pos-tások sokszínű világát nem ta-láltam meg a fotókon. A be-küldött két munkakép sem utalt a postásokra, pedig olyan sokrétű, változatos, szép a fel-adatuk, hogy annak megörö-kítése egyszerű fotómunka. Az élet majd minden területé-t átszövi a posta, érthetetlen, hogy a postások nem veszik észre szépségeit.

A legszebb diákért nem kellett messze utazni. Azt a cso-dálatos színekben pompázó virágot valószínűleg saját la-kásában fényképezte le a dia készítője, s a szírmón mászó bogarat sem kellett keresni.

A kép egyszerű technikai megoldásán viszont elgondol-koznak a szakemberek is. A technológiát ábrázoló kép sem külföldön készült, személyte-lenül is magán őrzi a magyar ember munkáját.

Az eredményhirdetésre, bi-zony várniuk kellett az alkotóknak, a zsűri sem számított arra, hogy ennyi szép munkát kell elbírálnia. A vendégek már türelmetlenül topogtak az ajtó előtt, amikor végre meg-kezdődhetett az eredményhir-detés.

Dr. Holló Dénes elmondta, hogy nehéz volt a választás, sok azonos típusú és kidolgo-zású képet küldtek be a ver-senyzők. Közöttük kevés a ki-emelkedően szép kép, viszont igazán jó kollekciókat látott. Már évek óta zsűrizi a pos-tások képeit, le tudja mérni azt a nagy fejlődést, amely a most beküldött képeken is megmu-takozik. Javasolta, hogy tart-sanak olyan szakköri foglalko-zásokat, amelyeken megbeszél-hetik, melyik kép miért jó, és a másiknak mi a hibája, miért nem kerülhetett a falra.

A legjobb pályamunkáért Brunner László I. díjat kapott, Foki István és Janotta Károly II. díjat. Diáképért Alpari Istvánt, Nemeskéri Csabát és Bértekli Antalt jutalmazták. Fehérvári Miklós, Birkás Sándor és Tahi László külön tárgyjutalomban részesült.

A zsűri elnöke röviden ér-tékelte a díjat nyert képeket, pontosabban összeállításokat, hiszen mind a három sorozat tartalmazott portrét, tárgyfotót, természet képet.

A kiállított képek is elsősor-ban a természet ábrázolják, néhányan tárgyat, szobrot, csendéletet. Dolgozó ember képe nem került a kiállításra. Jó lenne a következő fotópá-lyázaton külön témaként meg-jelölni a postások munkáját. A zsűri elnöke javasolta, hogy a fotósok kapcsolódjanak be a Művelődési Központ fotószak-körének munkájába. Együtt, átadva egymásnak tapasztala-taikat eredményesebben dolgozhatnak, tovább növelhetik az amatőr-fotósok között a pos-tások jó hírét.

Szírmái Mária

Szabad szombat volt de-cember 2-án a Posta Központ-i Anyaghivatalban, mégis be-fűtötték az üzemi éttermet, hogy jó meleg legyen a kicsi-nyeknek. Télapó-ünnepségre készültek, a nöböztségek, az egész hivatal.

Több évi szünet után most feladatuk kaptam a szak-szervezeti tanácsától, hogy központi Télapó-ünnepséget szervezzek — tájékoztatót Németh Lászlóné, a hivatal új nőfelelőse. — Ünnepeinket két csoportban tartjuk (fél 10-kor, majd 11-kor), hogy fogadni tudjuk a dolgozókat és gyermekeiket, mert kicsi az étteremünk. Józsa Ágnes főlel-adó útján a Postás Művelődé-si Központ segítségét kértük műsor összeállításához, lebo-nyolításához, s ők ezt szíve-sen vállalták. A PMK mindig a segítségünkre siet.

Közben megérkeztek a PMK színvizeseti csoportjának tagjai. Beck Péter arról tájékoztatót, hogy három mese-filmet vetít a gyermekeknek. A vakond és a tojás, a Kacor király és az Ecsetek címűt. A PMK színvizeseti csoport-jának tagjai, Szatoki Dániel, Kiss Balázs, Bíró Mária, Kiss Tibor és Leimner Béla pedig húszperces műsorral kedves-kednek a gyermekeknek. E-bben lesznek versek, bohóctér-fák, jelenetek és igazi Télapó osztja majd szét az ajándék-csomagokat.

December 2-6. között ren-geteg fellépésük volt a PMK színjátszóinak, hiszen sok-sok Télapó-ünnepséget tartot-tak a postai intézményekben, hivatalokban. Hogy csak né-hányat említsünk, a Buda-pest 72-es, a 112-es, a Távbé-szélő Tudakozó és Névsor-szerkesztő Hivatalban, az El-számoló és Statisztikai Hiva-talban, a Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóságban, a Ve-zérgazgatóságban, a Postások Szakszervezetében. Örven-de-tes, hogy egyre többen kérik a PMK segítségét rendezvé-neik színesebbé, gazdagabbá tételéhez.

Újból Kiváló együttes címet nyert a Postások Zilahy György Képzőművész Stúdiója

Erre a címre olyan műked-velő művészeti együttes pá-lyázhat, amelynek tagjai „hosszú idő óta, folyamatosan, alkotó módon és magas szín-vonalon foglalkoznak egy-egy művészeti ággal; munkájuk megfelel a szocialista művelő-déspolitikai céloknak; belső nevelőmunkájuk kiemelkedő; rendszeres munkájukkal (kiál-lításokkal) elősegítik a lakos-ság művészeti nevelését, izlé-sének fejlesztését; rendszer-e-sen és sikeresen szerepelnek a művészeti szakterület országos bemutatóin; az országos minő-sítő rendszerben a legmag-sabb szintet érik el; külföldi szerepléseik növelik hazánk hírnevét; az együttes vezetői-nek szakképzettsége, pedagó-giai és művészeti munkássága példamutató” — idézgettem kivonatolva a pályázati előírá-sokból.

A több oldalú pályázati fel-tételeket sikerült teljesíteniük — immáron harmadik alka-lommal (elsőször 1965-ben, majd 1973-ban).

Vegyük csak sorra:

1947-től már ebben a for-mában alakítottak kör a pos-tás képzőművészek. Tamás Ervin, Zilahy György és Horváth Ferenc festőművészek után, 1970-től Nagy B. István festő-művész irányítja a művészeti munkát. Egy hajdani köri tag, Ferk Ilona festőművész segíti őt a kezdetektől, külön csoportban foglalkozva a kezdők-kel és a fiatalokkal.

Több mint harminc éve al-kotó tagja a közösségnek Lige-ti Miklós, a POTI nyugdíjas mérnöke. (De furcsa leírni azt a szót, hogy nyugdíjas egy olyan emberről, aki nemcsak szakmai munkájában aktív — tanít most is —, hanem kép-zőművészként is, hisz alkotá-sával rendszeresen szerepel kiállításokon.)

A kör munkája szeptember-től június végéig kedden és szombaton délután folyik. A téma: modell utáni tanul-

mányrajz, festés. A fejlődést a tanárok a rendszeres egyéni korrektúra során segítik elő. Hogy milyen eredménnyel? Az már kiállításokon, falra vagy paravánra téve látható. A kör-vezetők szakszerű munkáját dicséri az is, hogy évente 1-2 fiatal bekerül a főiskolára. Ezért a körnek a „rossz nyelv-vek” szerint az a híre, hogy itt előképzés folyik. Valójában nem a főiskolára. De az igaz, hogy itt mindenki megtanul-hat rajzolni. A szakmai irá-nyítók munkája mindenkitől minőséget követel.

Igy aztán nemzetközi, orszá-gos, fővárosi vagy kerületi ki-állításokon gyakran találko-zhatunk az alkotók neve mel-llett „a Postások Zilahy György Képzőművész Stúdiója” fel-irattal. (Csak ebben az évben Tatán, az országos amatőr, Özdon a munkás képzőművész körök országos kiállításán, s most, a vizuális hónap kissé megkészt rendezvényeként, a Fővárosi Művelődési Házban megrendezett bemutató.)

A képzőművészeket segítő alkotómunka nyáron sem szü-netel. Júniustól szeptemberig különböző művésztelenek (Ze-begény, Mártély, Telkibánya, Tokaj) munkájába kapcsolód-nak be a tagok. S az ország-határakon kipillantva: már több mint tízéves a kapcsolatuk a wroclawi amatőr képzőművész körrel. 1978-ban a lengyeleket látták vendégül. 1979-ben ők látogattak el Lengyelországba. Az élményekből mindig cso-dálatos képek születnek, s azo-kat mindkét országban bemu-tatják.

A kör foglalkozások nem-csak a kezek munkájából áll-nak. Az alaposabb ismeretek-hez szellemi pallérozás is szűkséges, amit a közös mű-zeumlátogatások, kirándulá-sok, s főleg a dia- vagy film-vetítés előadások segítenek, melyek nemcsak művészet-történeti ismereteket nyújta-nak, hanem formálják a látás-

módot, s ennek lecsapódása-ként az alkotásmodót is.

A kör korántsem a legked-vezőbb feltételek között mű-ködik, bár a Művelődési Köz-pont — lehetőségei szerint — a legtöbbet nyújtja. Rajzolni, festeni nemcsak kedden és szombaton szótlanul kedve az embernek, s mód a közös munkára — ebben az épület-ben — csak hetente kétszer nyílik, önálló alkotásra pedig csak a vasárnap áll rendelkezésre. A szűk keretek mégsem szabnak korlátot a jó munká-nak. 1978 őszétől sokszínűbb lett a tevékenység. Alkalman-ként Marosits István szobrász-művész látogatja a foglalko-zásokat. Szándéka az, hogy e-gítsen és megértse a térbeli-ség törvényeit.

Mi kell még ahhoz, hogy a tehetségesek kibontakozzanak? A tárgyi feltételeken felül a munkát irányítók szakmai fel-készültsége, s az ezzel páro-suló jó nevelői érzék. Talán ez a legfontosabb. A Balázs József, Dudás Jülk kiháló-féiben vannak. Öntudatunk izmosodó időszakában egyre kevesebb a naiv művész. S ez természetes. Alkikben tehetség lappang, aki esetje, ceruzája segítségével ki tud fejezni va-lamit, annak azt jól, egyre tö-kéletesebben meg kell tanul-nia. Ehhez a munkához kell a mester segítése, aki nem sa-ját alkotói világát kényszeríti a körje sereglőkre, hanem minden hozzá fordulóba a benne rejlőt igyekszik kibon-tani.

Nagy B. István nemcsak ne-ves alkotóművész, jó pedagó-gus is: Ferk Ilona szintén. Minden kedden és szombaton rajztáblák fölé hajolnak, segí-tenek világot látni, s a látot-takat megfogalmazni. S közös munkájuk nyomán képo szü-le-lik, nemcsak az alkotók, min-dannyiunk gyönyörűségére. Ezt a közös munkát jutalmazta most a Népművelési Intézet és a Kulturális Minisztérium.

Józsa Ágnes

IGAZI TÉLAPÓ

A PMK szervezte a műsort az Anyaghivatalban

— Központi Télapó-ünne-p-ségünknek az a célja, hogy dolgozóink ne csak a munká-ban, hanem azon kívül is ta-lálkozzanak, megismerkedje-nek egymás családjával. Kül-lönösen kedves nekünk a gyermekek öröme, hiszen 317-en dolgozunk a hivatalban, s a családokban 240 gyermek van. Gyarapszik a postás csa-

műsorát is köszönetet mon-dok. Legközelebb a Benczur utcában találkozunk, mert itt rendezzük meg a nőnap i-ün-nepséget. Dolgozóink kéthar-mada nő, szeretnénk méltó-keppen és együtt köszönteni őket.

Sorra érkeznek a kicsinyek, édesanyjuk, édesapjuk kísé-re-tében: Kurcz Gábor, Cserpa

lád és ez mindannyiunknak örömet jelent — mondta Besnyi István, a szakszerve-zeti tanács titkára. — Szeret-tük volna a PMK-ban meg-tartani a Télapó-ünnepséget — hasonlóan a nyugdíjasta-lálkozóhoz vagy a szocialista brigáderkezelőhöz — de olyan nagy az igénybevétel, hogy erre nem jutott lehetősé-g. Dolgozóink igénylik az összejöveteleket, s mi igye-k-szünk ennek az óhajnak meg-tenni. Terveink végrehaj-tásához sok segítséget kapunk a PMK különböző bizottságai-tól, ezért és a mostani kedves

Attila, Varga Csaba, Konda Mária, Kris Krisztina, Nagy Zolt és a többi gyönyörű gyermek. Benépesül az étte-rem. A gyermekek kipirult arccal, izgatottan, nagy vára-kozással tekintenek az ajtó felé, várják a művészeket, várják Télapót, a meglepetést. A szülő, pedig gyönyörköd-nek egymás gyermekeiben, beszélgetnek a várakozás per-ceiben. Józsa Ágnes főlel-adó vezetésével elsőnek a filme-sek foglalják el helyüket, s megkezdődik a vetítés. Csend van a teremben. A kicsinyek türelmesek, élvezik a mese-

filmeket, amelyekből otthon a televízió esténként csak egyet látszik. Ma itt három film-ben gyönyörködhetnek. Egy-kettőre vége a vetítésnek, megjelennek a PMK színjá-t-szói és sietek aratnak. A bo-hócok a kicsinyeket is bevon-ják a játékokba. Ez nem köny-nyű dolog, mert eleinte kis-sé bátorítanak. De játszanak, tapsolnak, jól érzik magukat. A műsor fénypontja Télapó megérkezése és az ajándék-csomagok kiosztása. Ezven-ként, név szerint szólítják a gyermekeket. Van, aki bátor és kimegy, de sokan csak az anyuka, apuka kíséretében. Télapónak mindenkihez van egy-egy kedves szava, s lám feloldódik a félelem, moso-lyogva jönnek vissza helvük-re a kicsinyek, magukhoz ö-lve a dúsan megrakott édeséscsomagot.

— Közeleg az óra mutatója a 11-hez, át kell adni a ter-met a következő csoportnak. Élményekben gazdagodva tá-voznak a Télapó-ünnepségről a gyermekek szüleikkel együtt. Az udvaron már várakoznak az újonnan érkezők, akiknek a PMK művészei ismét előad-ják, másodsorra a műsort, levetítik a filmeket. Közben a Télapó is kipihenheti fára-dalmait.

Jó visszhangja volt a Posta Központi Anyaghivatalban en-ek a kedves családi ünne-p-ségnek. Köszönet érte a szak-szervezetnek, a lelkes nőbi-zottságnak, a PMK fíradha-tatlan művészeinek, az akti-vistáknak és vezetőjüknek, Józsa Ágnesnek. Erdemes volt megrendezni a Télapó-ünne-p-séget — még ha két részlet-ben kellett is fogadni a gyer-mekeket és a dolgozókat —, mert elérte célját. Az eev munkahelyen dolgozók talál-kozhattak kollégáikkal, barátai-k családjával, együtt töltöttek kellemes másfél órát, látva gyermekeik örömeit.

Bokros Erzsébet

Mindenki iskolája

Január havi műsornaptár

RÁDIO
Irodalom és történelem (Adás: Péntek Rádió, péntek, 17.00—17.30). 26-án: Konzultáció.
Közösség, társadalom, törté-nelem (Adás: 3. műsor, szerda, 17.00—17.30).
24-én: A vár és a hatalom a középkorban.
31-én: Hűbéri rend és feudális széttagoltság.
Jogi, állampolgári ismeretek (Adás: 3. műsor, hétfő, 19.29—19.35).
29-én: Az anyagi- és fegyel-mi felvilágosítás.
TELEVÍZIÓ
(Adás: kedd, 17.30—18.35; is-métlés: vasárnap, 8.10—9.15).

Fizika
2-án: Egyszerű gépek (is-métlés 7-én).
9-én: Fizikusszemmel (is-métlés 14-én).
Matematika
2-án: Testek és formák (is-métlés 7-én).
9-én: Ami nem mérhető, azt tedd mérhetővé! (ismét-lés 14-én).
Földrajz
16-án: Fejlődő országok Ázsiában, Afrikában, Latin-Amerikában (ismétlés 21-én).
Biológia
16-án: Idegi és hormonális szabályozás (ismétlés 21-én).

Húszéves a postás tömegsportbizottság

A Postások Szakszervezetének székházában november 29-én húszéves fennállását ünnepelte a szakszervezet égisze alatt működő tömegsportbizottság. Az ünnepségen megjelent Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára, Baranyai Géza, a kulturális, agitációs és propaganda osztály vezetője, Somogyi Szabolcs, a szakszervezet főmunkatársa, valamint Pólya Lajos, a PSE elnöke.

Az ünnepi beszédet Kiss Ernő tartotta. Többek között elmondta, hogy a postások 12 ezren rendszeresen sportolnak, s e szép eredményben döntő szerepe van a tömegsportbizottság célratoró, lelkes munkájának. Elhangzott: a szakszervezet vezetősége igen jónak, eredményesnek és rendkívül hasznosnak ítéli az aktívák tevékenységét. Kiss Ernő mindezt köszönetét fejezte ki, majd a legjobb sportszervezőknek jutalmat adott át. Csapó Emil, a Lipót Távbeszélő Üzem dolgozója a „Kiváló Társadalmi Munkáért” kitüntetést kapta, pénzt jutalomban pedig a következők részesültek: Bertalan Sándor, Eder Ferenc, dr. Fejes Béla, Felhős György, Iványi Gábor, dr. Katona Gyula, Kis László, Kiss Sándor, Makai Áttila, Széplaki László, Pressmayer József.

Az ünnepi megemlékezés után a tömegsportbizottság nevében Pressmayer József megköszönte a dicső szavakat és sporttársai nevében is megígérte: a jövőben hasonló lelkesedéssel végzik társadalmi munkájukat. Ezt követően a megjelentek felelevenítették az elmúlt évek néhány érdekes eseményét, kérdéseket tettek fel Pólya Lajosnak a

ni. Tény, hogy a tömegsportbizottság húsz éve létezik ugyan, de a postaszervek már jóval előtte rendeztek sportversenyeket. A bizottság megalakulásakor tehát már minden feltétel megérte arra,

sa, irányítása önmagában is nagy feladat. Ugyanakkor vannak olyan üzemek, munkahelyek, amelyeknél három műszakban dolgoznak vagy vidékre járnak. A versenyek mégis általában időben, zök-

nem volt lehetőségünk arra, hogy a gyerekek által megszerzett tudást továbbfejlesszük. Nagy sikerük van az úgynevezett postás vonatoknak. 1958-tól 78-ig csaknem 35 ezren vettek részt ezeken a tömeges túrákon, kirándulásokon.

Eddig tartott a beszélgetés Pressmayer Józseffel. Preszi — mert minden régi sportbarát így ismeri őt — fáradhatatlanul dolgozik, szervez, irányít. Pedig nyugdíjas már, de neki ez a pihenés. A tömegsport szervezése csak egy része munkájának, hiszen ő a PSE atlétikai szakosztályának vezetője is. Negyvenhat éve van a sportegyesületnél, húsz éve csinálja a tömegsportot. Lelekedése átragadt a többiekre is. A bizottságba az utóbbi időben sok fiatal került, akik jól beilleszkedtek a régi, tapasztalt sportvezetők közösségébe. A postás tömegsport erejét mi sem bizonyítja jobban, mint a munkahelyi spartakiádon való helytállás. Tavaly elsősként voltak, az idén csekély pontkülönbséggel szorultak a második helyre.

Pressmayer József élete összefonódott az atlétikával, mégis többet beszélt más sportokról. Nem kis büszkeséggel említtette, hogy a postások vezették be először az országban a kispályás labdarúgó bajnokságokat. Bevezették az indította őket, hogy a mérkőzéseken olyan postahivatalok is részt vehessenek, amelyek nem képesek egy nagypályás csapatot összehozni. Így született meg az ötlet. A szabályokat menetközben módosították, ök vezették be először a kétpéces kiállítást, ekkor alakult ki helyes játékidő, és még számos más, ma már általánosan elfogadott „kispályás” szabály.

A Budapesti Társadalmi Testnevelési és Tömegsportbizottság az elmúlt húsz év alatt kiváló eredményeket ért el. Résztük van ebben a lelkes aktívák, a sportszervezőknek, rendezőknek és szereplőknek van a sikerében a szakszervezet illetékesének és a PSE vezetőinek is.

Tóth Pál György

Kiss Ernő titkár ünnepi beszédet mond

hogyan szervezett formában, céltudatosan végezzük azt, ami azelőtt alkalmasszerű volt. 1958-ban a Postások Szakszervezete engem bízott meg a tömegsportbizottság megszervezésével s hozzá kell tennem: nem volt nehéz dolog. Olyan sporttársakkal kezdtünk hozzá a munkához, akiknek már volt némi gyakorlatuk a sportszervezésben. Az alapító tagok közül felsorolok néhány nevet, amelyek bizonyára sok sportbarátunk ismerősen hangzanak: Amb-

kenőmentesen lezajlanak. Hogyan csinálják?

— Valóban, nagy tömeget mozgattunk meg. 1978-ban például 267 csapat versenyzett a különböző sportágakban. Az időpontok egyeztetésénél minden esetben megpróbáljuk figyelembe venni az adottságokat. Általános gyakorlat: a pályaválasztó köteles két időpontot ajánlani a mérkőzésre. Eredményeinkre büszkék vagyunk. Egy-egy évben 8—10 ezer versenyzőt mozgósítottunk, ez a postás dolgozók mintegy 15—16 százalékát jelenteli.

A bizottság tagjai rendszeresen részt vesznek a területi szervek sportbizottságainak értekezletein, útmutatásokat adnak a helyi versenyek lebonyolításához, szervezéséhez. A Budapesti Társadalmi, Testnevelési és Tömegsportbizottság minden hónapban értekezletet tart. Ezen megbeszéljük az időszakos feladatokat. Az eredményekről, a versenyfelhívásokról, az eseményekről kéthavonta tájékoztatjuk a dolgozókat a Postás Tömegsportthiradóban.

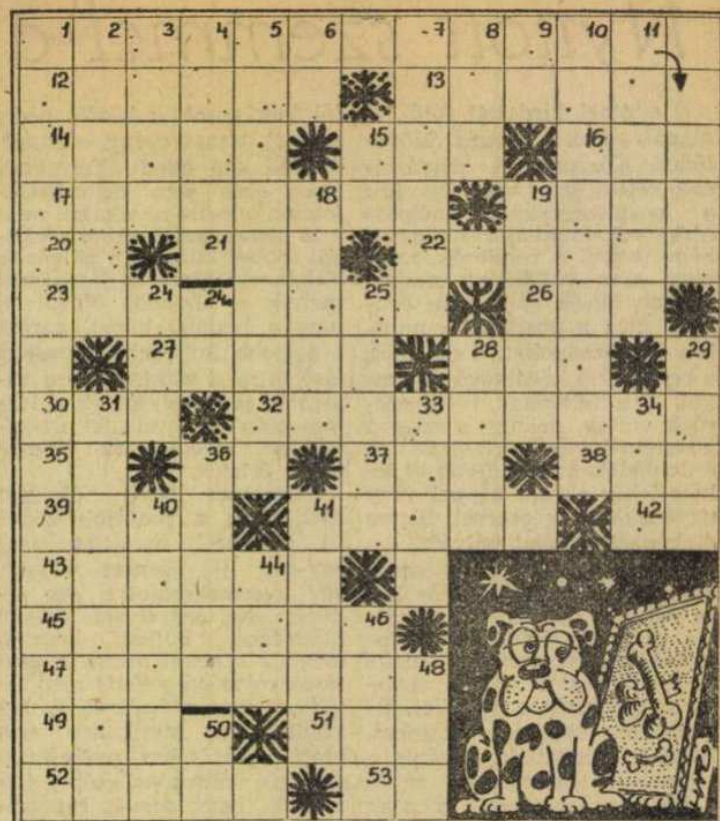
— Meddig tart egy versenyidény, milyen szervezeti formában rendezik meg a versenyeket?

— A postás dolgozók üzemi bajnokságokon vesznek részt, a legjobbak középsztintú (területi) versenyeken mérkőzhetnek tudásukat. Ez utóbbi versenyek győztesei indulnak az évenként megrendezett budapesti kulturális és sportnapon, illetve háromévenként megrendezett országos postás kulturális és sportnapon. Ezek a nagy sportfesztiválok a postás tömegsport igazi nagy ünnepe.

— A tömegsportbizottság csak a versenysportokkal foglalkozik?

— Nem. A versenysport munkánk egy részét képezi. Ebben az a feladatunk, hogy állandóan fejlesszük, alkalmazzuk az igényekhez. Az idén például két sportággal, férfi kézilabdával és röplabdával bővítettük a választékokat. Emellett olyan feladatok is vannak, mint a természetjárás propagálása, a munkahelyi testnevelés elterjesztése. A munkahelyi tornát például úgy próbáljuk vonzóbbá tenni a dolgozók körében, hogy néhány tanfolyamot végzett munkatársunk a helyi adottságoknak és körülményeknek megfelelő összeállításban próbál bevezetni a munkahelyeken. Éveken keresztül úszóoktatásokat szerveztünk, a dolgozók hetenként két alkalommal a Rudas uszodában tanultak úszni. Volt időszak, amikor a postás dolgozók gyermekei részére vívótanfolyamokat szerveztünk. A gyerekek a versenyeken is szerepeltek, meghozták a sikereiket. Ezzel azért kellett leállnunk, mert a PSE-ben nem volt vívószerkesztő, így

— Ennyi csapat összefogá-

Két vice poénja szerepel keresztrejtvényünkben:

Egy asszony tiszta selymet kér az üzletben. — Sajnos, az nincs — mondja az eladó. — Az asszony válasza a vízsz. 1. alatt.

— Volt már kiállítás az ezel a kutyával? — kérdezi a hölgyet egy ismerőse. — Válasza a függ. 1. alatt.

VÍZSZINTES: 1. A vice poénja. 12. Öseire. 13. A katonaságnál ilyen bizottság is van. 14. A búza egyik állomása. 15. Szovjet motormárka. 16. Posta része! 17. Kosztolányi mű címe. 19. Európai kommunista párt főtárgya. 20. Görög betű. 21. ZTO. 22. Papírra vetem. 23. Molière dráma. 26. Törvénysértő ember igéje. 27. Nehezelt, haragszik. 28. Vegyjele Cu. 30. Társadalmi takarékpénztár. 32. Kellemetlen szagú, büdös. 35. Csonka kéz! 36. Igevégezős. 37. Valaha épület volt. 38. Az emberiség történetének egy szakasza. 39. Francia pont (fon.). 41. A köműves igéje. 42. Házállat. 43. Pásztoroklémény. 45. Bírálat. 47. Öngyilkossági mód Japánban. 49. Gázhalmazállapotú szénhidrogén. 51. Nyelvtani fogalom. 52. Hosszasan bírál (ford.). 50. Skála hang.

FÜGGŐLEGES. 1. A vice

poénja. 2. Némelyik hirdetés kezdődik így. 3. Tovább nem bontható anyag (ford.). 4. ...féra (a Föld zónái, ahol élet van). 5. Fegyverzetek, szerelések. 6. Rosszallást kifejező indulatszó (ford.). 7. Tartósít, szárít-e. 8. Jövőbe látó. 9. Tudományos fokozat (röv.). 10. Másolók. 11. Vegyelem azonos rendszámú, de eltérő tulajdonságú változata. 15. Izomkötő. 18. Utas (ford.). 19. Egyik pályaudvarunk + tárgyrag (ford.). 24. Páros németül. 24/a. A külföldre feladott, táviróhivatalban maradó távirat jelzése. 25. Női név. 28. Európai főváros. 29. Szláv reggel. 31. Sz-szel a végén ókori görög filozófus. 33. Jeges csemege. 34. Helyváltoztatásra készlet. 36. Erőműveiről ismert helység. 40. Hibás szó a szövegben. 41. Aszkéta, érzéketlen. 44. Ágika részlet! 46. Tó a Szovjetunióban. 48. Járom. 50. Tagadószó. — Bányáid — Beküldési határidő: január 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Sugárzó, szép tenyerét, s kiformálja szívéből a béke rozsenyerét.

Könyvtulványt nyertek: Bárdics Imre (Szombathely), Bódi Józsefné (Kémes), Dömötör Ödön (Budapest), Kelemen Lajos (Somogytúr), Vizi Károlyné (Mátészalka).

Egy „hajtós” sportág képviselői

— 1948-ban több lelkes postás dolgozó alakította meg a kerékpáros szakosztályt. Az 50-es évek híresebb versenyzői nők voltak: Tóth Erzsébet és Fülöp Ilona országos bajnokságokat nyert. A férfiak közül Kovács Károly, meg Lengyel Sándor szerzett jó nevet — emlékezik a múltira Baráth József, a Szegedi Postás SE kerékpáros szakosztályának vezetője. A kicsi, de lelkes társaság Hajnóczy utcai edzőtermében beszélgetünk a létezés körülményeiről, a gondokról, a reményekről.

Szegeden és Csongrád megyében rajtuk kívül a Szegedi Vasutas SE kerékpárosai taposnak a pedált. Ez a presztizsharc ugyanakkor egészséges versenyszellemet szül a két fiatal gárda között.

— Többször akarták már a két szakosztályt egyesíteni. Eddig sikerült megtartani az önállóságot. A hagyományok és a mostani jó eredmények is igazolják, hogy Szeged elbírá két csapatot. A vasutasokkal a viszonyunk kitűnő, edzőjükkal a szakmai, szervezési kérdéseket megtárgyaljuk. A téli edzéseinket valószínűleg az ő tornatermükben tartjuk — nekünk, sajnos, nincs más helyünk.

A versenyzők úttörő, serdülő, ifjúsági korú fiatalok. Edzéslehetőségeik hátrányának ők maguk csak azt tartják, hogy Szeged alföldi város, a sík terepen hiába tekernek száz kilométereket, a hegyekben felnőtt versenyzőkkel szemben hátrányt szenvednek. — Ezek a fiúk ennek ellenére szép eredményeket érnek el — mondja edzőjük. A tizenöt versenyzővel egy idényben 15—20 alkalommal

szerepelünk. Az idén Bózs István az országos serdülő vidéki bajnokságon első helyezést ért el, Tornóczky Gábor az úttörők között a második helyen végzett, míg a hosszútávú magyar bajnokságon hatodik lett. Jövőre is részt veszünk a jugoszláv kerékpárosokkal minden évben közösen rendezett kétnapos versenyen, az országos bajnokságon pedig további jó helyezéseket várunk!

Mindehhez sok sikert kívánunk! Garai László

Egyéni sakkverseny

Az országos Postás Kulturális és Sportnapon a sakkcsapatok összemérték erejüket. A sakk iránt érdeklődő és azt nem szövetségi keretek között úzó postás játékosok versenyeikének kielégítésére a Rádió- és Televízióműsáki Igazgatóság egyéni sakkversenyt rendezett.

A versenyre 8 postaszerv, a Budapesti Postaigazgatóság, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, a Központi Postaszervek, a Miskolci Postaigazgatóság, a Pécsi Postaigazgatóság és a Rádió- és Televízióműsáki Igazgatóság küldte el 13 versenyzőjét. (Legfeljebb 2 fő nevezhetett egy postaszervtől.)

A rendezők — élükön Németh Lajossal, az iszt sport-további három helyezett oklefelelőseivel — a sífoki rádió-

állomáson bonyolították le a találkozót. Versenyvezető Záruba Károly országos versenybíró volt. első napon az előcsatározásokat bonyolították le.

Másnap a döntőbe került 6 versenyző körmérkőzésen tisztázta a helyezéseket. A körzetbeli dobogó legfelső fokára — 100%-os teljesítményt nyújtva — a postás versenyekről jól ismert játékos került. A sorrend: 1. Csutorás József (Budapest) 5 pont, 2. Molnár Ágoston (Miskolc) 3,5 pont, 3. Varga Sándor (Bp. vidék) 2 pont, 4. Stern György (Budapest) 2 pont, 5. Koltányi Imre (Budapest vidék) 1,5 pont, 6. Péli József (RTV) 1 pont.

A verseny első három helyezettje díjat és oklevelet, a további három helyezett oklevelet kapott.

M. B.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztő: a Szerkesztőbizottság Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András u. 13. 1146. Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN Telefon: 428-771. Kiadja a Népszava Kiadó Vállalat Budapest, VII., Rakóczi út 54. 1964. Telefon: 221-219. A kiadási felelős: DR. SUTH PETER igazgató 78-5230. Szikra Lapnyomda, Budapest Felelős vezető: Csündes Zoltán vezérigazgató